

PA 84

DVOHDEJE KARAPANĐIĆ
docent Univerziteta

PRIMENA TRANSFORMACIJA DODIRA NA
INTEGRACIJU DIFERENCIJALNIH
JEDNAČINA

BEOGRAD

1955

14

PRIMENA TRANSFORMACIJA DODIRA NA INTEGRACIJU
DIFERENCIJALNIH JEDNAČINA

U v o d

A) Prvi deo: O b i č n e d i f e r e n c i j a l n e j e d n a -
č i n e.

I G l a v a: Istorijski podaci i napomene o metodama integraljenja.

II G l a v a: Transformacije dodira: 1) Opšte napomene i način obra-
zovanja transformacija 2) Integracija običnih diferencijalnih jednačina pomoću transformacija dodira 3) Postupci pri integraciji običnih diferencijalnih jednačina.

III G l a v a: Riccatieva jednačina: 1) Uslovi Abela i Pejovića
2) Uslov Bugajeva i njegova generalizacija 3) Parametarski oblik opšteg integrala Riccatieve jednačine.

IV G l a v a: Neke poznatije diferencijalne jednačine rešene transformacijama dodira.

V g l a v a: Primena singularnih integrala jednačina funkcionalnog tipa: a) Algebarsko izračunavanje neodređenih integrala. b) Algebarske ~~rešenja~~ *rešenja* diferencijalnih jednačina sa singularnim integralima

VI G l a v a: Primena transformacija dodira na jednačine II reda.

B) Drugi deo: P a r c i j a l n e j e d n a č i n e.

I G l a v a: Transformacije dodira: 1) Opšte napomene i način obrazovanja transformacija 2) Integracija parcijalnih jednačina transformacijama dodira.

II G l a v a: Primena transformacija dodira na problem integracije parcijalnih jednačina.

U V O D

U vrlo opširnoj i iscrpnoj literaturi o diferencijalnim jednačinama najmanje ima dela koja bi sistematski prikazala upotrebu i primenu transformacija dodira. Osim vrlo opširnog i instruktivnog odeljka u knjizi prof. Saltikova /1/ o parcijalnim jednačinama - u većini udžbenika se govori o transformacijama dodira uzgred u vrlo skučenom obimu, a o njihovoj efektivnoj primeni još i mnogo manje. Jedino u raspravama V.P. Ermakova /2/ i N.Saltikova /3/ posvećuje se pažnja njihovoj praktičnoj upotrebi za tačno određenu svrhu: da se pomoću njih izvrši integracija običnih i parcijalnih jednačina. Sem ovog, u novije vreme imamo raspravu D.Mitriovića /4/, B.Rašajskog /5/ i nekoliko drugih članaka /6/ o primeni ovih transformacija. Istina je da su S.Lie i Engel /7/, Liebmann /8/ Mayer /9/ i još izvestan broj autora kao Darboux /10/ Gourçat /11/, Hartan /12/, Lainé /13/, Hocheisel /14/ i dr. posvetili transformacijama dodira odeljke nekih svojih dela ili izveene članke kao ~~na~~ G.Cerf /15/, ali se malo obraćalo pažnje na već pomenutu efektivnu njihovu sistematsku upotrebu.

U prošlosti, kroz drugu polovinu XVIII veka i ceo XIX vek, veliki broj klasika matematike bavio se je ovim transformacijama u pojedinim slučajevima - da pomenemo Euler, Lagrange, Legendre, Ampère, a tek je Jacobi /16/ dao teoriju ovih transformacija. Ipak i u klasičnoj literaturi nedostaje jedno iscrpnije delo o ovim transformacijama. Pored pomenutog dela S.Liea koje interpretira probleme transformacija dodira pretežno s gledišta geometrije, rasprave Jakobia, V.P.Ermakova i N.Saltikova tretirajući direktno njihovu primenu - obraćaju pažnju na ove transformacije s gledišta ~~mat~~ analize.

Cilj je ovoga rada, da da - s jedne strane, sistematski i sažet prikaz ovih transformacija s gledišta analize, i sa druge strane da na slučajevima pojedinih važnih običnih i parcijalnih jednačina pokaže efikasnost njihove upotrebe. Osim ovog, ovaj rad ima da prikaže primenu singularnih integrala nekih klasa diferencijalnih jednačina na probleme algebarskog iznalaženja neodređenih integrala kao i algebarskog dobijanja integrala diferencijalnih jednačina. U ovom

radu je najzad izvedena prvi put primena transformacija dodira na integraciju običnih diferencijalnih jednačina II reda.

Izlaganje teorije samih transformacija i njihove primene saobraženo je idejama V.P. Ermakova čemu je dao značajne dopune i produbljivanja prof. N. Saltikov u nizu svojih rasprava.

Ovaj rad je podeljen na dva odeljka od kojih prvi sadrži tretiranje običnih, a drugi - parcijalnih diferencijalnih jednačina.

U prvom odeljku posvećenom običnim diferencijalnim jednačinama izvršena je podela na šest glava:

I Glava sadrži rasmatranje istoriskih i drugih podataka o diferencijalnim jednačinama i metodama integraljenja;

II Glava izlaže ukratko teoriju transformacija dodira i način primene na integraciju običnih diferencijalnih jednačina;

III Glava sadrži rezultate primene transformacija dodira na Riccatievu jednačinu;

U IV glavi izložena je integracija nekoliko tipova važnijih diferencijalnih jednačina (Euler, Laguerre i Appell);

V Glava sadrži primenu singularnih integrala diferencijalnih jednačina na problem iznalaženja neodređenih integrala kao i ~~klasifikaciju~~ diferencijalnih jednačina *sa singularnim integralima*.

VI Glava sadrži primenu transformacija dodira na diferencijalne jednačine drugog reda - pa je dat postupak za iznalaženje njihovog opšteg integrala.

U drugom odeljku posvećenom parcijalnim jednačinama ima dve glave.

I Glava obuhvata izlaganje o tangencijalnim transformacijama analogo odeljku posvećenom običnim diferencijalnim jednačinama;

II Glava sadrži primenu izloženih metoda na parcijalne jednačine.

A) P R V I D E O

O b i č n e d i f e r e n c i j a l n e j e d n a č i n e

I G l a v a

Istoriski podaci i napomene o metodama integraljenja.

U Eulerovom delu "Institutiones calculi integralis" nalazi se niz znamenitih diferencijalnih jednačina koje su integraljene onda poznatim metodama i koje su ušle u savremene udžbenike; te su metode: razdvajanje promenljivih, primena multiplikatora a uz oba načina korišćene su još i transformacije. Jednačine koje su rešene jednim načinom često su rešavane i drugim. Ovo je svakako prva opsežnija sistematika diferencijalnih jednačina kao što je i za mnoge druge discipline matematike Eulerovo delo prvo izvorno delo.

U odeljku "De separatione variabilium" (liber prior, pars prima, sectio secunda) Euler navodi više primera homogenih jednačina, opštu linearnu jednačinu, kao i Bernouilli-ovu. Osim ovoga navodi onaj klasični slučaj Riccatieve jednačine kad je moguća integracija pomoću kvadratura (§ 436 problema 57). Karakteristično je da za homogene jednačine daje Euler poznatu smenu $y = ux$ ne pominjući da se opšta jednačina oblika

$$\frac{dy}{dx} = f\left(\frac{y}{x}\right)$$

može pomenutom smenom dovesti do razdvajanja promenljivih, dok za linearnu jednačinu navodi (§ 420 problema 52) opšti oblik

$$y' + P(x)y = Q(x)$$

kao i za Bernouilli-ovu jednačinu (§429 problema 53)

$$y' + P(x)y = Q(x)y^{n+1}$$

pri čemu je za linearnu jednačinu upotrebio smenu $y = Xu$ za Bernouilllevu poznatu smenu $y^{-n} = z$;

kod smene $y = Xu$ za linearnu jednačinu $X'u$ su funkcije od x za koje Euler uvodi uslov

$$dX + P \cdot X dx = 0$$

odakle dobija

$$X = e^{-\int P dx}$$

i na osnovu toga iz same linearne jednačine proizilazi

$$u = \int e^{\int P dx} \cdot Q dx$$

pa onda najkad - zbog polazne smene dobijamo

$$y = Xu = e^{-\int P dx} \cdot \int e^{\int P dx} \cdot Q dx$$

ri čemu ne piše konstantu integracije. Isto ovo Euler čini i kod Bernoullieve jednačine - izostavljajući pisanje konstante.

Ovaj načinje ušao u udžbeničku literatura kao klasična metoda. Medju-
tim, kad smo kod ovog pitanja - treba napomenuti da postoji jedna
sasvim jednostavna metoda koja se sastoji u svodjenju linearne jed-
načine na jednačinu koja razdvaja promenljive. To se postiže prostom
smenom $P(x) = \frac{u'}{u}$ otkud je $u = e^{\int P dx}$ a sama jednačina postaje

$$(uy)' + u Q(x) = 0$$

i razdvaja promenljive - odakle imamo

$$y = e^{-\int P dx} \left(\kappa + \int e^{\int P dx} Q dx \right)$$

(N. Saltikov "Intermediaire des mathematiens" t. 1894)

Karakteristične su tri jednačine iz ove grupe

- § 431 $\alpha y + \beta xy' + x^m y^n (\gamma y + \delta xy') = 0$ problema 54
- § 433 $yy' + y'(a+bx+cx^2) = y(c+nx)$ problema 55
- § 434 $(y-x)y' = \frac{m(1+y^2)}{\sqrt{1+x^2}}$ problema 56

od kojih se prve dve rešavaju respektivno smenom

$$x^\alpha y^\beta = t \quad x^\delta y^\epsilon = u \quad u = \frac{y(c+nx)}{y+a+bx+cx^2}$$

a treća se rešava pomoću tri smene

$$y = \frac{x-u}{1+xu} \quad 1+u^2 = t^2 \quad t = \frac{1+s^2}{2s}$$

Što se tiče Ricatieve jednačine u ovoj grupi imamo tri jednačine

- § 440 $z' + \frac{a}{x^2} z^2 = 1$
- § 436 $y' + y^2 = ax^m$
- § 440 $y' + y^2 = \frac{a}{x^2}$

pri čemu je poslednja samo specijalni slučaj prethodne za $m = -2$

U odeljku "De integratione aequationum differentialium operumk
multiplicatorum" nalazim se izvestan broj onih jednačina koje su već
integraljene u prethodnom odeljku - kao napr. linearna i Bernouilli-
eva kao i pomenuta jednačina iz paragrafa 433 pored ostalih. Isto
tako i Ricatieva jednačina onoga tipa iz § 436 samo za $m = -4$. U ovom
odeljku karakterističnim su slučajevi integracije jednačine

$$P(x)y + Q(x)yy' + R(x)y' = 0$$

pomoću multiplikatora koja spada u okvir jednačina koje je Abel mnogo
docije proučavao, a od kojih je rešeno pet opštijih slučajeva u
§ 493, § 498, § 502, § 509, § 512, § 505 sa multiplikatorima respektivno

Specijalni slučajevi ove jednačine su §499, §526

$$\S 499 \quad \alpha y xy + yy'(\alpha + \beta x + \gamma x^2) - \alpha y'(\alpha - \gamma x^2) = 0 \quad \S 526 \quad u^2 v \frac{dv}{du} + u \left[v^2 - uv + \frac{1}{4}(n^2 - 1) \right] = a \frac{dv}{du}$$

Što se tiče Ricatleve jednačine

$$y' + y^2 + X(x) = 0$$

navedena su dva multiplikatora

$$\S 528 \quad \frac{1}{P(x)y^2 + Q(x)y + R(x)}$$

$$\S 529 \quad \frac{P(x)}{y^2 + 2Q(x)y + R(x)}$$

Treba navesti nekoliko slučajeva jednačine

$$yy' - y + R(x) = 0.$$

koja je bila mnogo dobnije (1883) predmet teze profesora Kojaloviča za koju Kurenski /M/ navodi da je poznat mali broj slučajeva integrabilnosti - ne navodeći ove Eulerove slučajeve. U Euler-ovom delu postoje ove jednačine navedenog tipa

$$\S 519 \quad ay + x^2 + 2yy'(x - a^2) = 0$$

$$\S 523 \quad y \frac{dy}{du} + y \left(\frac{m-n}{m+n+2} - \frac{(m+n)a}{u^{m+n+2}} \right) + \frac{1}{u} \left(\frac{a^2}{u^{2m-2n+2}} + \frac{(m-n)a}{(m+n+2)u^{m-n}} - \frac{(m+1)(n+1)u^2}{(m+n+2)^2} \right) = 0$$

$$\S 524 \quad y \frac{dy}{du} - \frac{2may}{2m+2} + \frac{a^2}{u^{4m+2}} - \frac{1}{4}u = 0 \quad \S 525 \quad y \frac{dy}{du} - my + \frac{a^2}{u^3} + \frac{1}{4}(n^2-1)u - \frac{na'}{u} = 0$$

$$\S 527 \quad y \frac{dy}{du} - y \left(\frac{u}{\lambda} - 2(1+1)au^{2\lambda} \right) + u \left(\frac{u^2-1^2}{4\lambda^2} - \frac{u}{\lambda} au^{2\lambda} + a^2 u^{4\lambda} \right) = 0.$$

Treći odeljak "De resolutione aequationum differentialium magis

complicatarum" sadrži niz jednačina o kojima i naziv kaže da po mišljenju samog Euler-a nisu bile jednostavne za rešavanje. Te jednačine su

$$681. \quad y - x\sqrt{1+y'^2} = 0.$$

$$682. \quad y - xy' = \pi x \sqrt{1+y'^2}$$

$$684. \quad xy'^3 + y = y' \sqrt{xy(1+y'^2)}$$

$$685. \quad \sqrt{1+y'^2} = \frac{xy'+y}{\sqrt{2xy}}$$

$$699. \quad y - xy' = a\sqrt{1+y'^2} \quad 704. \quad Ay'^m = Bx^\alpha + Cy^\beta$$

$$701. \quad y - xy' = a(1+y'^2)$$

$$702. \quad y - xy' = a\sqrt[3]{1+y'^2}$$

$$703. \quad y - nxy' = a\sqrt{1+y'^2}$$

Za jednačinu 685 Steklov /18/ navodi da je to jednačina Maigne-a, međjutim, kao što se vidi on se sreće još kod Eulera. Jednačine 699, 701, 702 su tipa koji je Klerer otkrio i koje sad nose njegovo ime. Poslednja jednačina u ovom odeljku u §704 u isto vreme je jedna od najinteresantnijih u Euler-ovom delu. Karakteristično je da mnoge kanonske forme diferencijalnih jednačina su specijalan slučaj ove jednačine za $m=\beta$ - tako imamo počevši od linearne jednačine $y' + y = mx^\alpha$ $y'^2 + y^2 = mx^\alpha$ $y'^3 + y^3 = mx^\alpha$ Jedan deo iz Euler-ovog dela - kao odeljak o homogenim jednačinama, zatim o linearnoj i Bernoulli-jevoj jednačini, o integrabilnim

slučajevima specijalne Ricatieve jednačine, ušao je u materiju svih današnjih udžbenika o diferencijalnim jednačinama. Međutim, znatan broj jednačina i danas predstavlja materijal za ispitivanje kao što je slučaj sa jednačinom iz §522, zatim naročito pomenuta jednačina iz §704, koja za $\gamma = \beta = z, A = -C = 1$

$$y'^2 + y^2 = Bx^k$$

predstavlja specijalan slučaj jednačine

$$y'^2 + y^2 = f(x)$$

kojom se je bavio znatan broj matematičara i to Appell, Elliot, M. Petrović, Heymann, Rivereau, Turiers, S. Marković /19/ i naročito iz beogradske škole matematičara prof. Petrović, prof. Pejović, prof. Mitrinović, pri čemu su dali više važnih priloga problemu integrabilnosti ove jednačine. Sad ćemo preći na jedan savremeniji pregled jednačina.

Pored navedenih jednačina iz Euler-ovog dela pozabavićemo se pregledom jednačina izloženih u knjizi prof. Kanke-a /20/. Ovo je prva već zbirka jednačina u novije vreme iako nije sistematski uređena. Svakako se postavlja pitanje ustanovljenja jednog sistematskog pregleda s iscrpnom bibliografijom i daleko potpunijim registrom jednačina - ali to je posebno i važno pitanje kojim bi se trebalo pozabaviti. U vezi sa ovim problemom navešćemo ukratko sistematizaciju jednačina u Kanke-ovom registru jednačina. Tih jednačina ima 576. Kao što smo napomenuli, red izlaganja nije ni sistematski sa gledišta metoda, niti hronološki i bez dovoljno bibliografskih podataka - ali i pored svega toga kao prvi u svojoj vrsti u novije vreme ovaj registar je ipak koristan za proučavanje metoda i rezultata u ovoj oblasti matematike. Dok u Euler-ovom delu ima svega tri grupe jednačina, u Kanke-ovom pregledu zastupljeno je 12 grupa i to:

- 1) razdvajanje promenljivih,
- 2) homogena diferencijalne jednačine, 3) linearne diferencijalne jednačine, 4) Bernouilli-eva jednačina, 5) Ricati-eva jednačina,
- 6) Clairaut-ova jednačina, 7) Lagrange-ova jednačina,⁸⁾ Abel-ova jednačina (prve i druge vrste) 9) jednačine rešene pomoću zame, 10) jednačine koje se rešavaju diferenciranjem, 11) egzaktne diferencijalne jednačine - tj. jednačine koje predstavljaju totalni diferen-

cijal, 12) jednačina koje se integrale pomoću Legendre-ove transformacije dodira (njih ovoga ima pet).

Svakako da jednačine iz prve četiri grupe ne predstavljaju nikakav naročiti interes - to bi uglavnom moglo da važi i za Clairaut-ovu i Lagrange-ovu (odnosno D.Alembertovu jednačinu, kako je Kanke naziva).

Napominjemo da je kod Kankea integraljeno Legendre-ovim transformacijama svega 5 jednačina i da je isključivo upotrebljena samo ta transformacija. Osim ovog, ako bi se ostale i pri njoj samo u samom Kanke-ovom registru postoji veliki broj jednačina koji bi se ovom transformacijom mogao integraliti. Navedimo još i to da se ne može videti nikakav razlog zašto su navedeni primeri kao što su

1.407 $xy'^2 = y$ 1.462 $yy'^2 = 1$ 1.463 $y'y^2 = e^{2x}$ 1.17 $y - y^2 - 3y + 4 = 0$

Međutim, nema navedenih radova prof. Pejovića o Ricatie-voj jednačini kao uopšte ni pomenu o teoriji invarijanta kojoj su dali znatne priloge Laguerre, Appell, Halphen /21/, a baveći se ovom teorijom i prof. Pejović je dao niz priloga /22/.

II G l a v a

T r a n s f o r m a c i j e d o d i r a

1) Opšte napomene i način obrazovanja transformacija

Transformacije dodira prvi su proučavali, kao što smo napomenuli, Euler, Lagrange, Legendre, Ampere, zatim Jacobi, pa najzad S.Lie, koji je ovoj vrsti transformacija dao i naziv koji se danas upotrebljava. Sva ovoga, kao što je napomenuto, na prednosti njihove primene ukazali su V.P. Ershakov i prof. N.Saltikov, koji je integrirao nebrojene slučajeve i parcijalnih i običnih jednačina ovog nastera i dao mnoga teorijska obrazloženja.

Problem tretiran uopšte sastoji se u ovome: ako postoje tri promenljive x, y, y' koje zadovoljavaju relaciju

$$dy - y' dx = 0 \tag{1)}$$

treba ispitati kakve će veze postojati između ovih promenljivih i nekih drugih x_1, y_1, y'_1 koje zadovoljavaju oblika isti odnos

$$dy_1 - y'_1 dx_1 = 0 \tag{2)}$$

Neka je veza između x, y, y' i x_1, y_1, y'_1 data ovim jednačinama:

$$x_1 = X(x, y, y') \quad y_1 = Y(x, y, y') \quad y'_1 = P(x, y, y') \tag{3)}$$

Jasno je da funkcije X, Y, P ne mogu biti kakve bilo već da moraju da zadovoljavaju izvesne potrebne i dovoljne uslove. Ove uslove izvešćemo na ovaj način.

Diferenciranjem prve i druge jednačine sistema (3) dobijamo

$$dx_1 = X_x dx + X_y dy + X_{y'} dy' \quad dy_1 = Y_x dx + Y_y dy + Y_{y'} dy'$$

pri čemu X, Y sa odgovarajućim indeksima predstavljaju parcijalne izvode po onoj promenljivoj koja je u indeksu označena.

Stavljajući ove izraze na mesto dx_1 i dy_1 u jednačinu (2) dobija se

$$Y_x dx + Y_y dy + Y_{y'} dy' - P(X_x dx + X_y dy + X_{y'} dy') = 0$$

a odatle je skupljajući članove s ista diferencijalom

$$(Y_x - P X_x) dx + (Y_y - P X_y) dy + (Y_{y'} - P X_{y'}) dy' \tag{4)}$$

Grupišimo sad iz jednačine (4) članove sa dx i dy' na ovaj način

$$[Y_x + Y_{y'} y' - P(X_x + X_{y'} y')] dx + [Y_y - P X_y] dy' = 0 \tag{5)}$$

Pošto između količina x, y, y' i x_1, y_1, y'_1 ne mogu postojati nikakvi drugi odnosi osim onih iz sistema (3) - to se odnos (5) identički

svodi na nulu, pri čemu pošto dx i dy (kao diferencijalni promenljivi) nisu nule - moraju postojati ovi odnosi

$$Y_x + Y_y y' - P(X_x + X_y y') = 0 \quad Y_y - P X_y = 0 \quad (6.)$$

Iz druge jednačine ovog sistema dobija se

$$P = \frac{Y_y}{X_y} \quad (7.)$$

ili kako je po sistemu (3) $P = y'_1$ to je onda

$$y'_1 = \frac{Y_y}{X_y} = \frac{\partial Y}{\partial y} / \frac{\partial X}{\partial y} \quad (8.)$$

Zbog formule (8) prva jednačina iz sistema (6) dobija oblik

$$\frac{\partial X}{\partial y} \left(\frac{\partial Y}{\partial x} + \frac{\partial Y}{\partial y} y' \right) - \frac{\partial Y}{\partial y} \left(\frac{\partial X}{\partial x} + \frac{\partial X}{\partial y} y' \right) = 0 \quad (9.)$$

Pošto su jednačine (8) i (9) dobijene iz sistema (6), iskoristivši obe jednačine sistema - to smo onda dobili uslove potrebne i dovoljne.

Dakle, da bi skup jednačina (3) odgovarao postavljenom problemu, potrebno je da obe funkcije X i Y zadovoljavaju uslov (9) a treća P

da se dobija iz obrasca (8). U tom slučaju se kaže da funkcije

iz sistema (3) čine transformacije dodira. U našem izlaganju nismo

ništa pretpostavljali o promenljivim x, y, y' i x_1, y_1, y'_1 - ali celo

izlaganje ima poseban interes kad se pretpostavi da je y funkcija

od x i da y' pretstavlja stvarno izvod od y po x što će se dalje

uvek u našim izlaganjima pretpostaviti. Isto tako biće shvaćeno y'_1

kao izvod funkcije y_1 po x_1 . Uslov (9) pretstavlja dobro poznati

uslov involucije iz teorije parcijalnih jednačina.

Ustvari uslov (9) pretstavlja parcijalnu jednačinu sa dve funkcije

X i Y a tri promenljive x, y, y' .

Ovaj način interpretacije je prema izlaganjima prof. N. Saltikova.

Ostavljajući nastranu geometriske interpretacije zadržaćemo se samo

na tumačenjima s gledišta analize.

Za obrazovanje transformacija dodira mogu se koristiti ovi načini.

a) Dve prve jednačine iz sistema (3) posle eliminacije y' daju izvesnu funkciju od x, y, x_1, y_1 - dakle

$$\Phi(x, y, x_1, y_1) = 0 \quad (10.)$$

Prilikom obrazovanja transformacija može se uzeti proizvoljna funkcija

od x, y, x_1, y_1 kao data funkcija Φ ; da bi dobili x_1, y_1, y'_1 možemo ih smatrati

kao nepoznate jednog sistema od tri jednačine - u algebarskom smislu.

Tako možemo uzeti sistem

$$\Phi(x, y, x_1, y_1) = 0 \quad \frac{\partial \Phi}{\partial x} + \frac{\partial \Phi}{\partial y} y' = 0 \quad \frac{\partial \Phi}{\partial x_1} + \frac{\partial \Phi}{\partial y_1} y'_1 = 0 \quad (11.)$$

Formula (10) zove se osnovna formula transformacija dodira. Navedeni način citiran je kod više pomenutih autora. Navedimo kao primer

$$\Phi \equiv x x_1 + y + y_1 = 0 \quad \frac{\partial \Phi}{\partial x} + \frac{\partial \Phi}{\partial y} \cdot y' \equiv x_1 + y' = 0 \quad \frac{\partial \Phi}{\partial x_1} + \frac{\partial \Phi}{\partial y_1} \cdot y'_1 \equiv x + y'_1 = 0$$

odakle dobijamo poznate Legendr-ove transformacije

$$x_1 = -y' \quad y_1 = x y' - y \quad y'_1 = -x$$

b) Drugi postupak sastoji se u tome što se proizvoljno uzeta funkcija $\lambda(x, y, y')$ po Ermakovu, smatra kao diferencijalna jednačina u kojoj igra ulogu parametra a integral takve jednačine sa integracionom konstantom kao novom promenljivom y_1 , pri čemu je x_1 smenjeno sa $\lambda(x, y, y')$

izraz daje novu funkciju $y[x, y, \lambda(x, y, y')] = y_1$

Tako napr. za

$$x - y y' = x_1$$

imamo posle integracije (stavljajući $x_1 = C_1$)

$$\frac{x^2}{2} - C_1 x = \frac{y^2}{2} + C_2$$

što predstavlja ustvari osnovnu formulu transformacije gde C_1 i C_2 igraju ulogu x_1 i y_1 . Zamenjujući C_1 u poslednjoj formuli dobijamo

$$x y y' - \frac{x^2 + y^2}{2} = y_1$$

tako da čitava transformacija izgleda ovako

$$x - y y' = x_1 \quad x y y' - \frac{x^2 + y^2}{2} = y_1 \quad y'_1 = -x$$

pri čemu smo poslednju jednačinu dobili na osnovu obrasca (8).

Na ovaj način mogu se izvesti i opšte linearne transformacije, mada ih je prof. Saltikov izveo koristeći uslov involucije. Ove transformacije oblika

$$x_1 = a y' + b y + c \quad y_1 = d y' + g y + h \quad y'_1 = \frac{d}{a} \tag{12}$$

pri čemu su d, g, h vezani sa a, b, c ovim relacijama

$$d = -a \int \frac{e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx \quad g = e^{\frac{b}{a} dx} - b \int \frac{e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx \quad h = \int \frac{e^{\frac{b}{a} dx} \cdot c}{a} dx - c \int \frac{e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx \tag{13}$$

Pomenuti način obrazovanja transformacija proizilazi na osnovu činjenice da je osnovna formula transformacija jedina veza između x, y, x_1, y_1 koja može postojati - jer ako bi postojala još i neka druga, onda bi bilo moguće izraziti x_1, y_1 pomoću x, y a to onda ne bi bile transformacije dodira jer ne bi sadržali izvode. Dakle, kako je transformacija dodira jedina veza koja se može dobiti - to integracijom ne može ništa drugo da se dobije na osnovna formula transformacija gde ulogu konstanti igraju nove promenljive x_1 i y_1 .

Sam ovog ovo tumačenje zasnovano je na osobini integrala u involuciji parcijalnih jednačina. Inače ovo tumačenje je od fundamentalnog

značaja za praktično izvođenje integracije, što je i maklo mnogim autorima a što je Brankov uočio. Može se slobodno reći da zbog netačnja ove interpretacije sama prizana transformacija nije prodira pa ni do danas u literaturi nema pomena o njoj osim u pomenutim raspravama prof. N. Saltikova.

Najzad navedimo da već i sam uslov involucije uzimajući $\gamma = \gamma(x, y)$ kao dato - daje mogućnost da se iz njega kao parcijalne jednačine odredi y' . Pored ovoga, na bazi geometrijskih interpretacija postoji jedan način dobijanja transformacija dodira pomoću envelope, što je navedeno u pomenutom radu prof. D. Mitrovića. /4/

2) Integracija običnih diferencijalnih jednačina pomoću transformacija dodira

Podjimo od diferencijalne jednačine oblika

$$A(x, y, y') = 0 \tag{14}$$

koja se pogodnim izborom transformacija dodira (3) može svesti na jednačinu u novim promenljivim x_1, y_1, y_1'

$$\sum (x_1, y_1, y_1') = 0 \tag{15}$$

koju ćemo često kratkoće radi zvati rezolentom. Ovo je uvek moguće kad nam se stare promenljive x, y, y' izraze pomoću novih x_1, y_1, y_1' iz sistema (3). Naravno da ovo pretpostavlja da se sistem (3) može rešiti po novim promenljivim.

Neka je integral jednačine (15) dat funkcijom

$$E(x_1, y_1, C) = 0. \tag{16}$$

gde je C integraciona konstanta

Ako se ovaj integral (16) izrazi pomoću x_1, y_1 iz sistema (3) u stariim promenljivim x, y, y' dobija se nova funkcija

$$u(x, y, y', C) = 0 \tag{17}$$

Iz dveju jednačina (14) i (17) moguće je eliminisati y' i dobija se

$$J(x, y, C) = 0 \tag{18}$$

kao integral polazne jednačije (14).

Pored ovog načina moguće je koristiti drugi način: uzeti osnovnu formulu transformacija dodira (10), zatim koristiti integral (16), a kao treću jednačinu uzeti totalni diferencijal funkcije Φ po promenljivim x_1 i y_1 pri čemu y_1' možemo uzeti ili iz jednačine (15) ako se lako može rešiti po y_1' ili iz integrala (16) - dakle, svakako

Imajući tri jednačine

$$\Phi(x, y, x_1, y_1) = 0 \quad \frac{\partial \Phi}{\partial x_1} + \frac{\partial \Phi}{\partial y_1} \cdot \theta(x_1, y_1) = 0 \quad T(x_1, y_1, C) = 0 \quad (19)$$

moguće je eliminisati količine x_1, y_1 pa će se dobiti integral (18).

Može se desiti da se prilikom transformisanja jednačine (14) dobija jednačina u novim promenljivim x_1, y_1 koja ne sadrži y_1 , dakle da bude rezolventa oblika

$$y_1 = f(x_1) \quad (20)$$

Koji ćemo zvati funkcionalni oblik ili funkcionalna rezolventa.

Za ovaj slučaj može se dobiti poseban postupak integracije polazne jednačine. Diferenciranjem jednačine (20), a koristeći obrazac (2) dobija se

$$[f'(x_1) - y_1'] dx_1 = 0$$

Ovo može biti jednako nuli u ova dva slučaja

$$a) f'(x_1) - y_1' = 0 \quad b) dx_1 = 0$$

Prvi slučaj ne daje ništa novo - dok drugi daje $x_1 = C$ (što znači $X(x, y, y') = C$)

pa iz poslednje jednačine i date jednačine (14) treba eliminisati znači, iz jednačine rešiti y' i zameniti ga u polaznu jednačinu.

Kao najprostiji primer uzimamo slučaj Clairaut-ove jednačine

$$y - xy' = f(y')$$

koja se Legendrovim transformacijama svodi na jednačinu

$$y_1 = f(x_1)$$

ako se stavi $x_1 = C$ tj. $C = y'$ imamo odmah poznati integral

$$y - Cx = f(C)$$

Ovakve slučajeve poznavao je još Lagrange. U našem radu mi ćemo se posebno baviti primenom ovih jednačina i pokazaćemo njihova svojstva do sad nešapažena i neiskorišćena.

U poslednje vreme ovom vrstom jednačina na podrčju parcijalnih jednačina bavio se je B. Rašajski u već citiranom radu koji je pokazao neosnovanost nekih tvrdjenja Hilbert-a i Courant-a da ovakve jednačine nemaju smisla. Osim ovog, autor pomenutih radova dao je potrebne i dovoljne uslove koji se odnose na dva problema:

- 1) naći opšti oblik parcijalne jednačine I reda koja se datim osnovnim obrascem transformacija može dovesti na funkcionalni oblik.
- 2) Kad je data diferencijalna jednačina - pronaći onu vrstu transformacija koja je svode na funkcionalni tip.

Metode

3) Postupci pri integraciji običnih diferencijalnih jednačina

a) Postupak proširenih transformacija

Neka je data diferencijalna jednačina

g(x, y, y') = 0 (21)

koja predstavlja partikularni slučaj izvesnog tipa diferencijalne jednačine.

Pretpostavimo da se nekom transformacijom dodira

x1 = U(x, y, y') y1 = V(x, y, y') y1' = W(x, y, y') (22)

gornja jednačina (21) može svesti na integrabilan oblik

η(x1, y1, y1') = 0 (23)

Označimo integral jednačine (23)

τ(x1, y1, C) = 0 (24)

Integral polazne jednačine (21) biće - kao što smo ranije videli - određen sistemom

Φ(x, y, x1, y1) = 0 ∂Φ/∂x1 + ∂Φ/∂y1 · y1' = 0 τ(x1, y1, C) = 0 (25)

pri čemu je Φ osnovna formula transformacija dodira a y1' možemo uzeti iz druge jednačine ovog sistema (22)

Ostavimo li istu rezolventu (23) a uzmemo li nove transformacije dodira

x1 = U(x, y, y') y1 = V(x, y, y') y1' = W(x, y, y') (26)

koje sadrže transformacije (22) kao specijalan slučaj - dobićemo jednačinu

g(x, y, y') = 0 (27)

koja sadrži jednačinu (21) kao specijalan slučaj. Svakako će se pri ovome desiti da u jednačini (27) se pojave izvesni uslovi za koeficijente koji predstavljaju neke funkcije nezavisno promenljive.

Da bi smo ovo bolje ilustrovali uzmimo jednu jednačinu koja je navedena kod Kankea.

U pitanju je jednačina

y ln y' + y' - y ln y - xy = 0 1.565

ako ovu jednačinu napišemo u obliku

ln y' + y'/y - x = 0

i uzmemo izraz pod znakom logaritma sa x1 onda dobijamo, po načinu Erakova, transformacije oblika

$$x_1 = \frac{y'}{y} \quad y_1 = \frac{xy'}{y} - \ln y \quad y_1' = x_1$$

i zbog toga se gornja jednačina pretvara u prostu jednačinu koja ras-
dvaja promenljive

$$\ln x_1 + x_1 = y_1'$$

čiji je integral

$$y_1 = x_1 \ln x_1 - x_1 + \frac{x_1^2}{2} + C$$

gde je C konstanta integracije - i onda imamo sistem jednačina

$$y_1 = x_1 \ln x_1 - \ln y \quad y_1 = x_1 \ln x_1 - x_1 + \frac{x_1^2}{2} + C \quad x = \ln x_1 + x_1$$

odakle se dobija integral u parametarskom obliku

$$\frac{x_1^2}{2} + x_1 + C = \ln y \quad x = \ln x_1 + x_1$$

odakle se može dobiti i implisitni oblik integrala

$$x = \ln \left[-1 \pm \sqrt{1 - 2C + 2 \ln y} \right] + \left[-1 \pm \sqrt{1 - 2C + 2 \ln y} \right]$$

a jednačinu 1.565 Kanke preporučuje da se napiše u obliku

$x = \ln \frac{t}{y} + \frac{t}{y}$ i da se poslednja jednačina diferencira tako da

se dobije nova jednačina $\frac{dy}{dt} = L(y, t)$ Obe jednačine

$$x = \ln \frac{t}{y} + \frac{t}{y} \quad \ln y - \frac{t^2}{2y^2} - \frac{t}{y} = C$$

ri čemu je poslednja jednačina integral jednačine

$$\frac{dy}{dt} = L(y, t)$$

da ju integral jednačine 1.565.

izraz $\frac{t}{y}$ što je ustvari $\frac{t}{y} = x$

Dakle, ovo diferenciranje istovetno je sa primenom transformacija do-
dira - mada je daleko lakše uvideti da li je moguća primena transfor-
macija dodira - dok se mogućnost efikasnosti primene diferenciranja
ne može uvideti tako lako - još manje kod ovako složenog načina kakav
je naveden u knjizi Kanke-a.

Vratimo se našem problemu. Imali smo transformacije

$$x_1 = \frac{y'}{y} \quad y_1 = \frac{xy'}{y} - \ln y \quad y_1' = x_1$$

uzimajući generalnije transformacije

$$x_1 = \frac{y'}{f(x)y} \quad y_1 = \frac{y'}{f(x)y} \cdot \varphi - \ln y \quad y_1' = \varphi(x)$$

pri čemu je $\varphi(x)$ kakva bilo funkcija od x i zadržavajući istu rezolventu

$$\ln x_1 + x_1 = y_1'$$

dobijamo jednačinu

$$\ln \frac{y'}{f(x)y} + \frac{y'}{f(x)y} = \varphi$$

Lako je uzeti još opštiju rezolventu i imaćemo

$$\alpha x_1^m + (\ln x_1 + x_1)^m = y_1'$$

što predstavlja opšti oblik jednačini od malo predjašnje.

Posledaju jednačini moguće je napisati u obliku

$$\alpha y'^m + P(x) \left[\ln y' - \ln [Q(x)y] + \frac{y'}{Q(x)y} \right]^m = R(x) \quad 1565_a$$

pri čemu je

$$P(x) = [\varphi'(x)]^m \quad Q(x) = \varphi'(x) \quad R = \varphi(x) \varphi'(x)$$

odakle se mogu napisati uslovi za koeficijente

$$R = Q(x) \int Q(x) dx \quad P = [Q(x)]^m$$

koji su kao što se vidi u ovom slučaju jednostavni. Dakle gornja jednačina 1565 a) je opštija od 1565, koja se dobija za $\alpha=0, m=1, P=Q=1, R=x$ iz 1565 a). Ovaj način - iako u suštini jednostavan, treba da bude sistematska procedura pri nalaženju integrabilnih slučajeva kad se pronadje kakav bilo partikularni slučaj može se odmah potražiti klasa jednačine kojoj on pripada. Ta klasa će biti uvek karakterisana nekim uslovom među funkcijama koeficijenata. Ovo je moguće koristiti i za punktualne transformacije - međjutim, većina autora ovo ne koristi iako to treba da predstavlja sistematsku proceduru prilikom svakog istraživanja integrabilnosti pojedinih jednačina. Naravno da ako se jedan partikularan slučaj reši najpre punktualnim transformacijama onda se generalnija transformacija dobija jednak klasa jednačina - dok se korišćenjem transformacija dodira dobija sasvim druga klasa, a jednoj i drugoj klasi pripada pomenuti partikularni slučaj. Ovo je naročito od interesa za praktične probleme integracije.

Metoda

b) Postupak proširenih rezolventi

Prethodno izlaganje sadrži jedan postupak kako da se postigne to da dati tip jednačine uopštimo tako da koeficijenti nove jednačine sadrže koeficijente stare jednačine kao partikularne slučajeve. Međjutim, moguće je uzimajući iste transformacije

$$x_1 = u(x, y, y') \quad y_1 = v(x, y, y') \quad y_1' = w(x, y, y') \quad 22.)$$

ili izmenjenom rezolventu

$$\mathcal{N}(x, y, y') = 0 \quad 28.)$$

koja sadrži raniju rezolventu (23), postići to da se dobije jednačina

$$\mathcal{K}(x, y, y') = 0 \quad 29.)$$

koja sadrži raniju jednačinu

$$g(x, y, y') = 0 \quad 21.)$$

Tako sadržavajući ranije transformacije

$$x_1 = \frac{y'}{y} \quad y_1 = \frac{xy'}{y} - \ln y \quad y_1' = x$$

i tražeći rezolvente opštije od

$$\ln x_1 + x_1 = y_1'$$

nailazimo odmah na oblike

$$y_1^m (\ln x_1 + x_1) = y_1' \quad (\ln x_1 + x_1)^m + dy_1 = y_1' \quad y_1' + \alpha y_1 + \beta y_1^m (\ln x_1 + x_1) = 0$$

kojima respektivno odgovaraju jednačine

$$\left(\frac{xy'}{y} - \ln y\right)^m \left(\ln \frac{y'}{y} + \frac{y'}{y}\right) = x \quad \left(\ln \frac{y'}{y} + \frac{y'}{y}\right)^m + \alpha \left(\frac{xy'}{y} - \ln y\right) = x$$

$$x + \alpha \left(\frac{xy'}{y} - \ln y\right) + \beta \left(\frac{xy'}{y} - \ln y\right)^m \left(\ln \frac{y'}{y} + \frac{y'}{y}\right) = 0$$

Sve ove jednačine sadrže u sebi jednačinu 1565 kao specijalan slučaj.

Ako bi se uzela generalnije transformacije dobili bi se još opštiji slučajevi.

Kao što se iz sveg izloženog vidi, kad je dat jedan partikularni slučaj - moguće je načiniti čitave klase jednačina i to:

- 1) zadržavajući istu rezolventu a uzimajući opštije transformacije kojima je izvršena integracija zadatog slučaja;
- 2) zadržavajući iste transformacije a tražeći razne rezolvente koje obuhvataju dobijenu rezolventu u zadatom slučaju; ili najzad najopštije
- 3) uzeti razne opštije rezolvente i opštije transformacije.

Iako svi ovi postupci pretstavljaju sasvim jednostavne metode, ipak većina autora prepušta da se njima služi - čak i kod punktualnih transformacija, a da i ne govorimo o transformacijama dodira.

III G l a v a

R i c c a t i - e v a j e d n a ŝ i n a

U opširnoj bibliografiji Riccatieve jednačine nalazi se veliki broj metoda - osim metode transformacija dodira. Inače su primenjene za dobijanje slučajeva njene integracije punktualne transformacije i invarijante, zatim određeni integrali, partikularni integrali, približne metode, beskrajni redovi a van oblasti realne promenljive i analitička teorija diferencijalnih jednačina.

1) Uslovi Abel-a i Pejovića

U ovoj glavi ćemo reprodukovati u glavnim crtama primenu transformacija dodira na Riccati-ovu jednačinu, što je objavljeno u našem radu /6/.

Polazeći od transformacija prof. N. Saltikova (12) iz prethodne glave, gde su koeficijenti dati formulama (13) takođe iz prethodne glave, a uzimajući specijalan slučaj za $c=0, h=0$ imamo transformacije

$$\begin{aligned} x_1 &= ay' + by & y_1 &= dy' + gy & y'_1 &= \frac{d}{dx} \\ d &= -a \int \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} dx & g &= e^{\int \frac{b}{a} dx} - b \int \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} dx \end{aligned} \quad (1.)$$

Prema obrazloženjima iz druge glave, odeljak 1) koristimo u ovoj glavi metodu koja je tako izložena.

Zato koristimo rezolventu oblika

$$(x_1 y'_1 - y_1)^2 = y_1 + m \quad m = \text{const.} \quad (2.)$$

koja razdvaja promenljive. Koristeći transformacije (1) i rezolventu (2), dobijamo Riccati-ovu jednačinu

$$y' + Py^2 + Qy + R = 0. \quad (3.)$$

gde je
$$P = e^{\int \frac{b}{a} dx} / a \int \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} dx; \quad Q = -e^{\int \frac{b}{a} dx} / a \int \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} dx + \frac{b}{a}; \quad R = -m / a \int \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} dx \quad (4.)$$

Prva i treća jednačina iz sistema (4) daju

$$\sqrt{-\frac{mP}{R}} = e^{\int \frac{b}{a} dx} \quad (5.)$$

Dve poslednje jednačine iz sistema (4) daju

$$Q = \frac{R}{m} e^{\int \frac{b}{a} dx} + \frac{b}{a} \quad (6.)$$

Uvodeći oznaku

$$u = \sqrt{-\frac{mP}{R}}$$

10.7.)

dobijaju se iz (5) ovi dva odnosa,

$$e^{\int \frac{Q}{a} dx} = u \quad \frac{b}{a} = \frac{u'}{u}$$

8.)

Zbog ovih poslednjih odnosa, obrazac (6) može da se napiše

$$\left(\frac{1}{u}\right)' + \frac{1}{u} \cdot Q - \frac{R}{m} = 0.$$

Integracija ove poslednje jednačine daje

$$\frac{1}{u} = e^{-\int Q dx} \left(C + \frac{1}{m} \int R e^{\int Q dx} dx \right)^2 \quad 9.)$$

pri čemu je konstanta integracije - ustvari proizvoljni parametar.

Koristeći formulu (7), dobijamo iz formule (9) uslov

$$R = -mP e^{-2\int Q dx} \left(C + \frac{1}{m} \int R e^{\int Q dx} dx \right)^2 \quad 10.)$$

Dakle, Riccati-ova jednačina (3) integrabilna je pri uslovu (10).

Ovaj uslov je opštiji od uslova Abel-a [23] - jer ako se stavi

$$C = \sqrt{\frac{-M}{m}}$$

dobija se iz (10)

$$R = -P e^{-2\int Q dx} \left(\sqrt{M} + \frac{1}{\sqrt{m}} \int R e^{\int Q dx} dx \right)^2$$

a odatle kad m teži beskonačnosti dobija se uslov Abel-a formalno.

Međutim, interesantno je da se uslov (10) može dobiti i u jednom drugom obliku. Iz prvih dveju jednačina sistema (4) a pomoću odnosa (8), dobija se

$$u' = Qu + P$$

Odatle proizilazi neposredno

$$u = e^{\int Q dx} \left(C_1 + \int P e^{-\int Q dx} dx \right)$$

Stavljajući vrednost za u u formulu (7) imamo odmah

$$R = -\frac{mP e^{-2\int Q dx}}{\left(C_1 + \int P e^{-\int Q dx} dx \right)^2} \quad 11.)$$

Što predstavlja uslov koji je našao prof. Pejović [22] pomoću teorije invarijantata. Ovaj slučaj karakterističan je zbog ovih mogućnosti modifikacije koje se ogleda u uslovima (10) i (11). Ustvari, uslovi (10) i (11) su dva vida jednog istog odnosa. Ovakvi slučajevi su u literaturi retki i već zbog toga ovaj rezultat predstavlja jedan prilog primeni transformacija dodira - jer se drugim načinom srodnost posmenutih uslova nije do sad dokazala.

2) Uslov Bagnava i njegova generalizacija

Međutim, moguće je dobiti i izvestan drugi uslov uz upotrebu nešto izmenjene resolvente.

Ugajmo resolventu tipa

$$(x_1 y_1' - y_1 x_1')^2 = x_1 + m \quad 12.)$$

i transformacije koje smo obrazovali po načinu Ermakova oblika

$$x_1 = \frac{y + \varphi'}{\psi'} \quad y_1 = y + \varphi - \frac{y + \varphi'}{\psi'} \varphi \quad y_1' = -\psi \quad (13.)$$

Ove transformacije su specijalan slučaj transformacija prof. N. Saltikova. Upotrebljavajući rezolventu (12) i formule (13), dobijamo takođe Riccati-ovu jednačinu, pri čemu je

$$P = -\psi' \quad Q = -2\psi'\varphi \quad R = \varphi' + \psi'(m - \varphi^2) \quad (14.)$$

Eliminišući ψ i φ pomoću prve dve jednačine poslednjeg sistema, dobija se iz treće jednačine istog sistema uslov

$$Q'P - QP' = -2 \left[\frac{Q^2 P}{4} - RP^2 - mP^3 \right] \quad (15.)$$

Dakle, Riccati-ova jednačina

$$y' + Py^2 + Qy + R = 0. \quad (3.)$$

Integrabilna je pri uslovu (15). Ovaj uslov našao je Bugaev /24/.

Koristimo ovaj postupak izložen u odeljku (3) prethodne glave: sadržimo istu rezolventu (12), samo upotrebimo generalnije transformacije, a to su transformacije prof. N. Saltikova u obliku

$$x_1 = ay' + by + c \quad y_1 = dy' + gy + h \quad y_1' = \frac{d}{a}$$

$$d = -a \int \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} dx \quad g = e^{\int \frac{b}{a} dx} - b \int \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} dx \quad h = \left(\frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} \int \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} dx - c \right) \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a}$$

Na ovaj način dobijemo, koristeći rezolventu (12), opet Riccati-ovu jednačinu

$$y' + Py^2 + Qy + R = 0. \quad (3.)$$

pri čemu je

$$P = -\frac{1}{a} \left(\frac{db}{a} - g \right)^2, \quad Q = \frac{1}{a} \left[b - 2 \left(\frac{db}{a} - g \right) \left(\frac{dc}{a} - h \right) \right], \quad R = \frac{1}{a} \left[c + m - \left(\frac{dc}{a} - h \right)^2 \right] \quad (16.)$$

Izračunavajući izraze $\frac{db}{a} - g$ i $\frac{dc}{a} - h$ pomoću formula za d, g, h iz (1) imamo

$$P = -\frac{1}{a} e^{2 \int \frac{b}{a} dx}, \quad Q = \frac{1}{a} \left[b - 2e^{\int \frac{b}{a} dx} \int \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} dx \right], \quad R = \frac{1}{a} \left[c + m - \left(\int \frac{e^{\int \frac{b}{a} dx}}{a} dx \right)^2 \right] \quad (17.)$$

Kako su funkcije a, b, c proizvoljne, izaberimo ih tako da je

$$a = \frac{1}{\psi} \quad b = \frac{p}{\psi} \quad c = \frac{\varphi'}{\psi}$$

gde su ψ i φ funkcije a p konstantni koeficijent. Zbog ove formule (16)

postaju

$$P = -\psi^{2p} \psi', \quad Q = p \frac{\psi'}{\psi} - 2\psi^p \psi' \int \psi^p \psi' dx, \quad R = \varphi' + m\psi' - \psi' \left(\int \psi^p \varphi' dx \right)^2 \quad (18.)$$

Iz ovih jednačina - iz prve dve izračunavajući ψ i zamenjujući u

$$\text{treću, dobijamo} \quad R = \psi^{-\frac{p}{2p+1}} \left(\frac{Q \cdot \psi^{\frac{p}{2p+1}} + p \cdot P \cdot \psi^{-\frac{p+1}{2p+1}}}{2P} \right)' + P \cdot \psi^{-\frac{2p}{2p+1}} \left(\frac{Q \cdot \psi^{\frac{p}{2p+1}} + p \cdot P \cdot \psi^{-\frac{p+1}{2p+1}}}{2P} \right)^2 - mP \cdot \psi^{-\frac{2p}{2p+1}} \quad (19.)$$

Pri čemu je $S = -\frac{1}{(2p+1)} (\int P dx + A)$ gde je A konstanta. Uslov (19) za $p=0$ postaje ranije dobijeni uslov (15) prof. Bugaeva. Ovaj slučaj sa usloven

Bugaeva ističe korist postupka izloženog u odeljku pod 1) u prethodnoj

glavi: ako se jednom transformacijom dodira jedna diferencijalna

jednačina integrali, onda - zadržavajući istu rezolventu u opštiji oblik transformacija - dobijamo uslov za koeficijente koji sadrži prethodni uslov kao specijalan slučaj. Ovo je važno za praktične primene prilikom integracije pojedinih slučajeva, što smo više puta istakli u glavi II.

3) Parametarski oblik opšteg integrala, Riccati-eva jednačina

Vratimo se sad formuli (16). Imamo tri formule i tri funkcije a, b, c jer se ostale funkcije d, g, h izražavaju pomoću formula (13). Potražimo integral jednačine (12) koristeći metodu Ernskeva. U tom cilju u rezolventi (12) neka je $\mu = 0$ radi uprošćavanja računanja. Integral jednačine (12) tada je

$$y_1 = x_1 \left(\mu - 2 \frac{1}{\sqrt{x_1}} \right) \quad \mu = \text{const.} \quad (20)$$

Za transformacije dodira (12) iz glave II

$$y_1 = ay' + by + c \quad y_1 = gy' + dy + h \quad y_1' = \frac{d}{a}$$

pri čemu je

$$d = -a \int \frac{e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx, \quad g = e^{\int \frac{b}{a} dx} - b \int \frac{e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx, \quad h = \int \frac{e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx - c \int \frac{e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx$$

Osnovna formula glasi:

$$y_1 = \frac{d}{a} x_1 + \left(g - \frac{bd}{a} \right) y + h - \frac{cd}{a} \quad (21)$$

Iz integrala (20) diferenciranjem dobijamo

$$\mu - \frac{1}{\sqrt{x_1}} = \frac{d}{a} \quad (22)$$

Pri čemu je y_1 zamenjeno iz poslednje jednačine sistema (12), glave II. Izračunavajući iznose

$$g - \frac{bd}{a}, \quad h - \frac{cd}{a}, \quad \frac{d}{a}$$

pomoću obrazaca (13) iz glave II, dobijamo iz jednačina (20), (21),

$$(22) \quad y = e^{-\int \frac{b}{a} dx} \left[\left(\int \frac{e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx + \mu \right)^{-1} + \int \frac{c e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx \right] = \frac{e^{-\int \frac{b}{a} dx} + \mu e^{-\int \frac{b}{a} dx} \int \frac{c e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx}{\int \frac{e^{\frac{b}{a} dx}}{a} dx + \mu} \quad (23)$$

Prema ovome, Riccati-eva jednačina (3), čiji su koeficijenti izraženi formulama (16), ima za integral funkciju datu obrascem (23) - pri čemu se pokazuje da konstante integracije figurišu racionalno.

Najzad, ovome je moguće dati i drugi vid: za slučaj kanoničke jednačine

$$y' + y^2 + R(x) = 0$$

formule (23) i (17) daju za

$$P=1 \quad Q=0$$

$$y = -\frac{1}{\sqrt{a}} \left(\mu' - \int \frac{dx}{\sqrt{a}} \right)^{-1} + \frac{1}{4} \cdot \frac{a'}{a} \quad R = \frac{3}{16} \cdot \left(\frac{a'}{a} \right)^2 - \frac{1}{4} \cdot \frac{a''}{a}$$

Znači da gornja kanonička jednačina ima opšti integral dat - kao i o-
 naj u formuli (23) - u parametarskoj formi, pri čemu ulogu parametar-
 ske funkcije igra funkcija μ .

U islaganja, koje smo učinili u ovom odeljku, pokazali smo sistematski
 postupak u primeni transformacija čedira. U ovom slučaju bila je u
 pitanju Riccatiova jednačina. U narednoj glavi biće predmet naših ras-
 matranja niz drugih jednačina.

IV G l a v a

U prethodnim glavama i odeljcima prikazana je u glavnim crtama upotreba transformacija dodira. Kao što se i svega izloženog moglo videti - važno je rešiti sadate partikularne slučajeve a onda uopštavanjem, bilo transformacija bilo rezolvente, dobiće se slučajevi u kojima mesto vrlo specijalnih funkcija figurišu daleko opštije funkcije. Ovakav postupak moguć je i sa punktualnim transformacijama. I on predstavlja jednu sistematsku proceduru koju često, kao što smo već rekli, većina autora ne koristi - iako nema razloga da odbaci jedan potpuniji i dalekosežniji rezultat.

Cilj je izlaganja u ovoj glavi da ukaže s gledišta problema integracije diferencijalnih jednačina na jednu značajnu činjenicu da se transformacija dodira nalazi najčešće indiferentna u samoj jednačini.

Naravno, da ima izuzetaka od toga - ali u najvećem broju slučajeva transformacije su date nekim karakterističnim izrazom od x, y, y' u samoj jednačini. U ovom pogledu transformacije dodira se razlikuju od punktualnih, gde najčešće nismo u stanju da iz same jednačine uvidimo koju transformaciju treba da upotrebimo. Pomislite osobina transformacije dodira je sa čisto praktičnog gledišta dragocena i slučajevi koje ćemo navesti potkrepiće naša tvrdjenja. Jednačine u ovoj glavi uzete su iz Kankeovog registra na kraju njegove knjige /20/ a pored svake navedene jednačine naznačen je broj iz registra.

Tako imamo za jednačinu J. Rose-a (Mathesis 44, 1930)

$$x^{n-1}y'^n - nxy' + y = 0$$

1.554

ako se izabere za x_1 prvi izraz na levoj strani, dakle

$$x_1 = x^{n-1}y'^n$$

onda se integracijom dobija, po načelu Bernakova druga formula

$$y_1 = nxy' - y$$

i otuda se gornja jednačina transformiše vrlo jednostavno u prostu jednačinu oblika

$$y_1 = x_1$$

ako stavimo, kako je objašnjeno u II glavi, da je $x_1 = Ct_1$.

$$x^{n-1}y'^n = C$$

odakle imamo

$$y' = \sqrt[m]{C} \cdot x^{\frac{1}{m}-1}$$

onda dobijemo integral zadate jednačine u obliku

$$y = \sqrt[m]{C} x^{\frac{1}{m}} - C$$

(Kod Kanke-a je, usled štamparske greške, integral pogrešno naveden i glasi

$$y = C x^{\frac{1}{m}}$$

Ne samo što se navedena jednačina može integraliti, nego i jednačina

$$y = mxy' + f(x^{n-1}y'^m) \quad \text{G - Rose}$$

koja se nalazi kod Kanke-a a koja se prethodnim transformacijama svodi na funkcionalnu jednačinu oblika, pri čemu je x_1, y_1 isto kao kod prethodne jednačine. Prema ovome, integral poslednje jednačine je

$$y = m\sqrt[m]{C} x^{\frac{1}{m}} + f(C)$$

Ova jednačina inače pretstavlja nepšćenje Clairaut-ove jednačine na koju se svodi za $m=1$

Kod Kanke-a je navedena kao posebna jednačina još i ova

$$f(xy'^2) + 2xy' - y = 0 \quad 1.573$$

koja, međjutim, pripada tipu gornje jednačine za $m=2$ pa je izlišno navoditi je.

Isto tako, jednačina

$$f(x - \frac{3}{2}y'^2) + y'^3 = y \quad 1.574$$

se svodi na funkcionalnu jednačinu. Ako je obrazovati transformacije

$$x_1 = x - \frac{3}{2}y'^2 \quad y_1 = y'^3 - y \quad y'_1 = -y'$$

i imamo odmah rezolventu funkcionalnog tipa

$$f(x_1) + y_1 = 0$$

Integral se dobija na analogni način i onda imamo

$$y = f(C) + \sqrt[\frac{2}{3}]{\frac{2}{3}(x-C)^3}$$

Navedene jednačine mogu poslužiti kao primeri za primenu transformacija dodira - međjutim, u knjizi prof. Kanke-a se pominju samo Legendre-ove transformacije, a nema ni pomena o tome da se može obrazovati mnoštvo transformacija dodira kao i o tome da se u primeni ovih transformacija može snići na funkcionalne jednačine i da se tada integrali dobijaju bez kvadratura, što u ostalom i najveći broj ostalih autora gubi iz vida nepominjući taj slučaj ili čak negirajući njegov status.

Navedimo dalje jednačinu koja se nalazi kod Laguerre-a (Oeuvres I p 47

pri čemu je faktor integrabilnosti

$$y - x^3 - x\sqrt{x^2 - 2xy}$$

kojima kad se pomoću poslednja jednačina dobija se potpuna diferencijal. (Naslov Laguerre-ovog članka je: "Sur la recherche d'un facteur d'intégrabilité des équations différentielles du premier ordre (1878)". Kamke ne navodi odakle je uzeta gornja smena kao i uopštenje jednačine.) Vratimo se našim postupcima za dobijanje generalnijih oblika, koji će nam dati čitave različite klase jednačina.

U tu svrhu uzimamo transformacije

$$x_1 = \frac{y' + \varphi'}{\psi'} \quad y_1 = \frac{y' + \varphi'}{\psi'} \psi - y - \varphi \quad y_1' = \psi'$$

gde su φ, ψ kakva bilo funkcije od x . Iskoristimo ranije dobijenu rezolventu

$$(3ax_1 + 3b + c)x_1 y_1' - cy_1 = 0$$

u koju ćemo staviti funkcije koje izražavaju x_1, y_1, y_1' tako dobijamo jednačinu

$$Py_1'^2 + Qy_1' + R - cy_1 = 0 \quad \text{g1 - Lag.}$$

pri čemu je

$$P = 3a \frac{1}{\psi'^2} \quad Q = 3 \left[2a \frac{\varphi'}{\psi'} + b \right] \frac{\psi}{\psi'} \quad R = 3b \frac{\psi}{\psi'} \varphi' + c\varphi + 3a \frac{\psi}{\psi'^2} \varphi'^2$$

odakle proizilazi uslov

$$R = 2 \cdot \frac{1}{P} \left(Q - \frac{3}{2} b \sqrt{P} \right) \int \frac{1}{\sqrt{P}} dx \left[\frac{3a}{2} \sqrt{P} \int \frac{1}{\sqrt{P}} dx + 2 \left(Q - \frac{3}{2} b \sqrt{P} \right) \int \frac{1}{\sqrt{P}} dx \right]$$

Ovaj uslov za $P = \frac{a}{x}, Q = bx, R = 0$, daje Laguerre-ov slučaj.

Napomenimo da gornje transformacije obuhvataju one prvobitno upotrebijene za $\varphi = 0, \psi = \frac{x^2}{3}$.

Što se tiče druge generalizacije dobijene za izražavanje prvobitnih transformacija, primetimo da generalnije rezolvente

$$(3ax_1 + 3b + c)x_1^m y_1'^p + cy_1^q = 0 \quad (3ax_1^m + 3b + c)x_1^m y_1' - cy_1 + f(x_1) y_1^k = 0 \quad \text{m=n=1, k=2}$$

koje odgovaraju slučaju Laguerre-a i to prva za $m=p=q=1$ a druga za

daju nove odgovarajuće jednačine respektivno

$$\left[3a \left(\frac{y_1'}{x_1^2} \right)^m + 3b + c \right] \left(\frac{y_1'}{x_1^2} \right)^n \cdot \left(\frac{x_1^3}{3} \right)^p + c \left(\frac{x_1 y_1'}{3} - y_1 \right)^q = 0 \quad \text{g2 - Lag.}$$

$$\left[3a \left(\frac{y_1'}{x_1^2} \right)^m + 3b + c \right] \left(\frac{y_1'}{x_1^2} \right)^n \cdot \frac{x_1^3}{3} - c \left(\frac{x_1 y_1'}{3} - y_1 \right) + f \left(\frac{y_1'}{x_1^2} \right) \left(\frac{x_1 y_1'}{3} - y_1 \right)^k = 0 \quad \text{g3 - Lag.}$$

Svaka od ovih jednačina generalnija je od Laguerre-ove na koju se

svodi pri gornjim već navedenim vrednostima za razne konstante.

Navedimo još i sledeću diferencijalnu jednačinu koja je generalnija

od Laguerre-ove. To je jednačina oblika

$$\Gamma \left(\frac{y_1'}{x_1^2} \right) + C \cdot \frac{y_1}{x_1 y_1'} = 0 \quad \text{g4 - Lag.}$$

Pomenuta jednačina postaje zbog navedenih transformacija

$$2x_1 y_1' T(x_1) + 3c(x_1 y_1' - y_1) = 0$$

što dovodi do jednačine oblika

$$y_1' [T(x_1) + 3c] x_1 - 3c y_1 = 0$$

koja razdvaja promenljive.

Posebavino se jednačinom

$$y' = ay^3 + b x^{-\frac{3}{2}}$$

1.38

kojom se bavio i P. Appell (Journal de Mathemat. (4), 5, 1889) a za

koju Kamke predlaže smenu

$$y = x^{-\frac{1}{2}} \eta \left(\frac{\xi}{x} \right) \quad \xi = \ln|x|$$

pri čemu se data jednačina svodi na

$$\eta' = a\eta^3 + \frac{1}{2}\eta + b$$

pa je ovim dovedena do kvadratura. Ova jednačina navedena je u pose-
bnom časopisu na strani 376 i u originalu glasi:

$$y' = -y^3 + R x^{-\frac{3}{2}}$$

naziv Appell-ovog memoara je : " Sur des invariants de quelques
equations differentielles".

Na analogan način kako smo do sad postupali napišimo gornju jednačinu
u ovom obliku

$$\frac{y'}{y^3} - a = b \frac{x^{-\frac{3}{2}}}{y^3}$$

Uzimo kao jednu od formula transformacija dodira

$$x_1 = \frac{y'}{y^3}$$

odakle dobijamo na poznati način ceo sistem formula

$$x_1 = \frac{y'}{y^3}, \quad y_1 = \frac{y'}{y^3} x + \frac{1}{2y^2}, \quad y_1' = x$$

iz kojih imamo takodje

$$\frac{1}{y} = \sqrt{2(y_1 - x_1 y_1')}$$

Prema ovome, gornja jednačina će da se transformiše u rezolventu

$$x_1 - a = b y_1'^{-\frac{3}{2}} \sqrt{2^3 (y_1 - x_1 y_1')^3}$$

odakle imamo jednačinu koja razdvaja promenljive

$$y_1' \left[x_1 + \frac{1}{2} \sqrt{\left(\frac{x_1 - a}{b} \right)^2} \right] = y_1$$

što daje

$$\ln y_1 = 2 \sqrt[3]{b^2} \int \frac{1}{2 \sqrt[3]{b^2 - x_1} + \sqrt{(x_1 - a)^2}} dx_1$$

Zato ćemo imati integral u obliku sistema tri jednačine,

$$y_1 = x_1 x - \frac{1}{2y^2}, \quad \ln y_1 = 2 \sqrt[3]{b^2} \int \frac{1}{2 \sqrt[3]{b^2 - x_1} + \sqrt{(x_1 - a)^2}} dx_1, \quad x \left[x_1 - \frac{1}{2} \sqrt{\left(\frac{x_1 - a}{b} \right)^2} \right] = y_1$$

U vezi sa ovim izlaganjima napomenimo da jednačina koju je obradio

M. Chini (Istituto Lombardo (2), 58, 1925) a koja pripada istom tipu

$$y' = ay^m + bx^{\frac{n}{1-n}}$$

1-52

saenom $y = x^{\frac{1}{1-n}}$ kako navodi Kanke, svodi se na jednačinu koja razdvaja promenljive, a koja je oblika

$$xu' = au^n + \frac{u}{m-1} + b$$

Medjutim, moguće je kao i u slučaju Appell-ove jednačine koja je njen specijalni slučaj za $m=3$ napisati u obliku

$$\frac{y'}{y^m} - a = b \cdot \frac{x^{\frac{n}{1-n}}}{y^m}$$

Odmah možemo izabrati za x_1

$$x_1 = \frac{y'}{y^m}$$

a odatle dobijamo posle integracije ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ i ostalih operacija ceo sistem obrazaca

$$x_1 = \frac{y'}{y^m} \quad y_1 = \frac{y'}{y^m} x + \frac{1}{(m-1)y^{m-1}} \quad y_1' = x$$

Odatle se dobija i obrazac

$$\frac{1}{y} = \sqrt{(m-1)(y_1 - x_1 y_1')}$$

Posle transformacije Chiniève jednačine dobijamo

$$y_1'^{\frac{m}{m-1}} \left(\frac{x_1 - a}{b} \right) = \left[(m-1)(y_1 - x_1 y_1') \right]^{\frac{m}{m-1}}$$

odakle je

$$y_1' \left[x_1 + \frac{1}{m-1} \left(\frac{x_1 - a}{b} \right)^{\frac{m-1}{m}} \right] = y_1$$

Što daje integral

$$\ln y_1 = \int \frac{1}{x_1 + \frac{1}{m-1} \left(\frac{x_1 - a}{b} \right)^{\frac{m-1}{m}}} dx_1$$

Koristeći ovaj integral poznatim postupkom, dolazimo do integrala Chiniève jednačine u parametarskoj formi.

Vratimo se našim generalizacijama pomoću transformacija dodira.

U dosadašnjim izvođenjima kod Chiniève jednačine, koristili smo transformacije

$$x_1 = \frac{y'}{y^m} \quad y_1 = \frac{y'}{y^m} x + \frac{1}{(m-1)y^{m-1}}$$

koje za $m=3$ daju one koje smo iskoristili kod Appell-ove jednačine.

Uzamo li generalnije transformacije, koje obuhvataju prethodne, tj. uzimamo za

$$x_1 = \frac{y'}{\varphi'(x)y^m}$$

onda dobijamo posle integracije i ostalih operacija tražene transformacije:

$$x_1 = \frac{y'}{\varphi' y^m} \quad y_1 = \frac{\varphi}{\varphi'} \cdot \frac{y'}{y^m} + \frac{1}{(m-1)y^{m-1}} \quad y_1' = \varphi$$

Iskoristimo ranije dobijenu rezolventu kod Chinieve jednačine

$$y_1' \left[x_1 + \frac{1}{m-1} \left(\frac{x_1-a}{b} \right)^{\frac{m-1}{m}} \right] = y_1$$

pa dobijamo, najzad, jednačinu

$$y_1' = a \varphi' y_1^m + b \cdot \varphi^{\frac{m}{1-n}} \quad \varphi - \text{tip. Chini}$$

koja sadrži i Chinievu za $\varphi=x$ i Appell-ovu za $\varphi=x$, $n=3$

Na slučaju Appell-ove jednačine prikazaćemo ^{da} postupak koji smo do sada primenjivali na transformacije dodira - možemo primeniti i kod punktualnih transformacija.

Ako uzmemo generalnije transformacije

$$y = f(x) \eta(\xi) \quad \xi = \ln|x|$$

koje sadrže kao specijalan slučaj transformacije koje je upotrebio Kanke, tj. $y = x^{\frac{1}{2}} \eta(\xi)$ - i postupimo analogo kao do sada, zadržavajući istu transformisanu jednačinu

$$\eta' = a \eta^3 + \frac{1}{2} \eta + b$$

onda dobijamo jednačinu

$$y' = a \frac{1}{x^{\frac{1}{2}}} y^3 + \left(\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{x} + \frac{f'}{f} \right) y + b \cdot \frac{1}{x} \cdot f \quad \varphi - \text{Am.}$$

koja daje za $f = \frac{1}{\sqrt{x}}$ jednačinu koju je Appell integrirao. Kao što se vidi, ovaj postupak je potpuno analog predjašnjem a jednačina je dobijena ovim načinom je opštija od one Appell-ove. Vidi se, međutim, da ona pripada sasvim drugoj klasi jednačina od one opštije jednačine koju smo dobili transformacijama dodira.

Najzad kao poslednji slučaj iz ove grupe jednačina obradjenih u ovoj glavi navedimo Eulerovu jednačinu

$$A y'^m = B x^a + C y^{\beta} \quad A.550 \quad a.)$$

koju smo naveli u glavi I. Ako poslednju jednačinu napišemo u obliku

$$A \frac{y'^m}{y^{\beta}} = B \frac{x^a}{y^{\beta}} + C \quad b.)$$

onda možemo izabrati

$$x_1 = \frac{y}{y^{\beta}}$$

kao prvu formulu transformacija dodira, a odavde integracijom - prema onome što smo izložili u glavi II dobijamo y_1 i dalje y_1' pa ćemo imati

$$x_1 = \frac{y'^m}{y^{\beta}} \quad y_1 = \frac{y/x}{y^{\frac{\beta}{m}}} = \frac{y^{-\frac{\beta}{m}+1}}{-\frac{\beta}{m}+1} \quad y_1' = \frac{x}{m} y^{\beta-\frac{\beta}{m}} \cdot y^{1-n} \quad c.)$$

iz ovih formula imamo i obrnuto

$$y = \left(-\frac{\beta}{m} + 1 \right)^{\frac{m}{n-\beta}} [m x_1 y_1' - y_1] \frac{1}{n-\beta} \quad x = m y_1' x_1^{1-\frac{1}{m}} \quad d.)$$

Pomoću formula d) gornja jednačina a) može da se napiše u obliku

$$\left[\frac{1}{B} \left(A \frac{y^m}{y^\beta} - C \right) \right]^{-\frac{1}{\beta}} = x^{-\frac{\alpha}{\beta}} \cdot y$$

odakle imamo

$$\left[\frac{1}{B} (Ax_1 - C) \right]^{-\frac{1}{\beta}} = n^{-\frac{\alpha}{\beta}} \cdot y_1^{-\frac{\alpha}{\beta}} \cdot x_1^{-\left(1-\frac{1}{n}\right)\frac{\alpha}{\beta}} \left(-\frac{\beta}{m}+1\right)^{\frac{n}{m}} (nx_1 y_1 - y_1)^{\frac{n}{m-\beta}} \quad (z.)$$

što nam dalje daje

$$L(x_1) = y_1^{-\frac{\alpha}{\beta} \frac{n-\beta}{n}} (ny_1 x_1 - y_1) \quad (e.)$$

gde je

$$L(x_1) \equiv D x_1^{\left(1-\frac{1}{n}\right)\frac{\alpha}{\beta}} (Ax_1 - C)^{-\frac{1}{\beta} \frac{n-\beta}{n}} \quad D \equiv n^{\frac{\alpha}{\beta}} \left(1-\frac{\beta}{m}\right)^{\frac{n}{\beta-n}} \left(\frac{1}{B}\right)^{\frac{n-\beta}{n}}$$

Jednačina e) može postati linearna pod dvema pretpostavkama - ili je

$$\frac{\alpha}{\beta} \cdot \frac{n-\beta}{n} = 0$$

ili

$$-\frac{\alpha}{\beta} \cdot \frac{n-\beta}{n} + 1 = 0.$$

prva pretpostavka daje (izuzimajući $\alpha=0$ čime jednačina a) postaje trivijalna) $n=\beta$ a druga daje

$$n = \frac{\alpha\beta}{\alpha-\beta} \quad (f.)$$

što je i Euler našao na drugi način. U ovom poslednjem slučaju rezolventa se svodi na linearnu jednačinu

$$ny_1 x_1 - y_1 - L(x_1) = 0. \quad (g.)$$

Međutim, slučaj $n=\beta$ ne može biti uzet u obzir jer, kako se vidi iz jednačine d) dolazi do rezultata koji nema smisla - jer eksponent

$$\frac{n}{n-\beta} = \frac{1}{1-\frac{\beta}{n}}$$

teži beskonačnosti za $\beta \rightarrow n$

Što se tiče integrala jednačine g) on će se javiti u konačnoj formi pod uslovima koji su poznati za binomni diferencijal, jer imamo integral oblika

$$y_1 = \sqrt[n]{x_1} \left[K - \frac{D}{n} \int x_1^{\left(1-\frac{1}{n}\right)\frac{\alpha}{\beta} - \left(\frac{1}{n}+1\right)} (Ax_1 - C)^{-\frac{1}{\beta} \frac{n-\beta}{n}} dx_1 \right]$$

pri čemu ako se uzme uslov f) imaćemo eksponente

$$\left(1-\frac{1}{n}\right)\frac{\alpha}{\beta} - \frac{1}{n} - 1 = \frac{\alpha}{\beta} - \frac{1}{n} \frac{\alpha}{\beta} - \frac{1}{n} - 1 = \frac{\alpha}{\beta} - \frac{1}{n} \left(\frac{\alpha}{\beta} + 1\right) - 1 = \frac{\alpha}{\beta} - \frac{\alpha-\beta}{\alpha\beta} \left(\frac{\alpha}{\beta} + 1\right) - 1$$

$$-\frac{1}{\beta} \cdot \frac{n-\beta}{n} = -\frac{1}{\beta} \left(1-\frac{\beta}{n}\right) = -\frac{1}{\beta} \left(1-\frac{\alpha-\beta}{\alpha}\right) = -\frac{1}{\beta} \left(-\frac{\beta}{\alpha}\right) = \frac{1}{\alpha}$$

pa prema tome moraju biti zadovoljeni uslovi za integraciju binomnog diferencijala, tj. da jedan od izraza

$$\frac{\alpha}{\beta} - \frac{\alpha-\beta}{\alpha\beta} \left(\frac{\alpha}{\beta} + 1\right) - 1, \quad \frac{1}{\alpha}$$

bude ceo broj.

Učinimo i u ovom slučaju kao i u ranijim: iskoristimo generalnije transformacije dedira

$$x_1 = \frac{y^m}{y^\beta \varphi} \quad y_1 = \frac{y'}{\varphi} y^{-\frac{\beta}{n}} \varphi - n \frac{y^{\frac{n-\beta}{n}}}{n-\beta} \quad y_1 = \frac{y^{-\frac{\beta}{n} + \beta}}{ny^{m-1} \cdot \varphi^{1+n}} \quad (t.)$$

napominjemo nezavisne od ove jednačine o kojoj je reč, da gornja transformacija t) za slučaj funkcionalne rezolvente

$$y_n = f(x_n)$$

daju jednačinu

$$\frac{y'}{\varphi_1} \cdot y^{-\frac{\beta}{n}} \cdot \varphi - \frac{n}{n-\beta} y^{\frac{n-\beta}{n}} = f\left(\frac{y^m}{y^{\beta} \cdot \varphi_1}\right) \quad \boxed{y_2 - \text{Clair.}}$$

koja predstavlja nepštenje Clairaut-ove jednačine, jer se za $\beta = n, \beta = 0, n = 1$ svodi gornja jednačina na Clairaut-ovu jednačinu. To nepštenje razlikuje se od onog kod jednačine I. Ruse-a na početku glave.

Pređimo sad na slučaj Abel-ove jednačine

$$[y + g(x)]y' + f_1(x)y^2 + f_2(x)y + f_0(x) = 0 \quad A.)$$

U tu svrhu uzimo transformacije koje smo na ovaj slučaj naročito obrazovali

$$x_1 = \frac{\psi'}{y - \varphi} (y - \varphi) - \psi, \quad y_1 = \frac{\psi'}{y' - \varphi'}, \quad y_1' = \frac{1}{y - \varphi} \quad T.)$$

gde su φ, ψ kakve funkcije od x .

Pretpostavimo da se gornja jednačina A.) transformacijama T.) u novim promenljivima svodi na rezolventu oblika

$$y_1' = \frac{x_1 + 1}{x_1} \quad R.)$$

Odatle podle znano obrazaca T.) dobijamo

$$\frac{1}{y - \varphi} = \frac{\psi'(y - \varphi) + (1 - \psi)(y' - \varphi')}{\psi'(y - \varphi) - \psi(y' - \varphi')}$$

Iz ove jednačine imamo

$$\left[y - \varphi + \frac{\psi}{1 - \psi} \right] y' + \frac{\psi'}{1 - \psi} y^2 - \left[\frac{\psi'}{1 - \psi} (2\varphi + 1) + \varphi' \right] y + \frac{\psi'}{1 - \psi} \varphi^2 + \varphi \varphi' + \frac{\psi'}{1 - \psi} \varphi - \frac{\psi}{1 - \psi} \varphi' = 0 \quad B.)$$

koja u potpunosti odgovara gornjem obliku A.) Abel-ove jednačine poć uslova

$$q = -\varphi + \frac{\psi}{1 - \psi}$$
$$p = \frac{\psi'}{1 - \psi}$$

$$f_1 = -\left[\frac{\psi'}{1 - \psi} (2\varphi + 1) + \varphi' \right]$$
$$f_0 = \frac{\psi'}{1 - \psi} \varphi^2 + \varphi \varphi' + \frac{\psi'}{1 - \psi} \varphi - \frac{\psi}{1 - \psi} \varphi' \quad C.)$$

Iz obrazaca i.) lako se dobijaju uslovi:

$$i) f_1 = -\left[f_2 \left(3e^{\int_2 dx} - 2q - 1 \right) - q' \right], \quad f_0 = f_2 \left(e^{\int_2 dx} - 1 \right) \left(e^{\int_2 dx} - q \right) - 2qf_2 e^{\int_2 dx} + q^2 + qq' \quad K.)$$

Iz jednačine A) dobijamo integracijom
 $y_1 = x_1 + \ln x_1 + C'$
 i koristeći uobičajen sistem.

$$y_1 = x_1 + \ln x_1 + C', \quad \frac{1}{y-q} = 1 + \frac{1}{x_1}, \quad y_1(y-q) = y + x_1 \quad l.)$$

posle lakih računanja dobijamo kao integral jednačine h.)

$$\frac{y}{y-q} = \ln \frac{y-q}{h-y+q} + C \quad C \equiv C' - 1 \quad m.)$$

Sabražavajući ovaj integral pomoću formula i.) Abel-ovej jednačini

A.) imamo

$$\left[\ln \left(y - e^{\int f_2 dx} - q - 1 \right) / \left(e^{\int f_2 dx} - y - q \right) \right] \left(y - e^{\int f_2 dx} - q - 1 \right) + e^{-\int f_2 dx} - 1 = 0 \quad n.)$$

Dakle za Abel-ovu jednačinu A) pri uslovima j.) i k.) imamo integral n.

Na ovaj način je dobijena još jedna klasa Abel-ovih jednačina za koju važe uslovi različiti od onih koje navodi Kamke (u knjizi "Differentialgleichungen Lösungsmethoden und Lösungen ... str.27) čime je dat prilieg pitanju integrabilnosti ove znamenite jednačine.

G l a v a

P r i m e n a f u n k c i o n a l n i h j e d n a č i n a
na algebarsko izračunavanje neodređenih integrala ~~u~~
običnih diferencijalnih jednačina
sa singularnim integralima.

U dosadašnjim našim izlaganjima bavili smo se primenom transformacija dodira u cilju dobijanja izvesnih integrabilnih oblika raznih diferencijalnih jednačina. To je svakako problem koji je bio manje ili više od važnosti uvek, i koji ostaje uvek od interesa.

Jedna posebna osobenost transformacija dodira ogleda se u postojanju funkcionalnih jednačina koje smo posmatrali u glavi II. U ovoj glavi izložiće se primene tih jednačina sa gledišta koja su dosad ostala nezapažena i neiskorišćena. ~~U prvom delu ove glave~~ Prvi odeljak ove glave obuhvata algebarsko dobijanje neodređenih integrala pomoću singularnih integrala običnih diferencijalnih jednačina. U tome smislu treba poznavati što više diferencijalnih jednačina koje imaju singularnih integrala. To pitanje se tretira u drugom odeljku ove glave.

Izložiće se najpre postupak za dobijanje neodređenih integrala što će biti proširenje našeg ranijeg rada /25/ u kome smo se ograničili na primene Clairaut-ove jednačine, dok ćemo sad to proširiti i na druge jednačine. Oba primene pretstavljaju korišćenje osobina singularnih integrala diferencijalnih jednačina na način koji dosad nije primenjivan.

I

Algebarsko izračunavanje neodređenih integrala.

Kao što je poznato, diferencijalne jednačine prvog reda mogu imati singularnih integrala.

Neka je data diferencijalna jednačina

$$F(x, y, y') = 0. \quad (1)$$

onda skup jednačina

$$F(x, y, y') = 0, \quad \frac{\partial F}{\partial y'} = 0.$$

može odrediti singularni integral ako rezultat eliminacije y' iz ob-

jednačine 2)

$$\varphi(x, y) = 0.$$

3.)

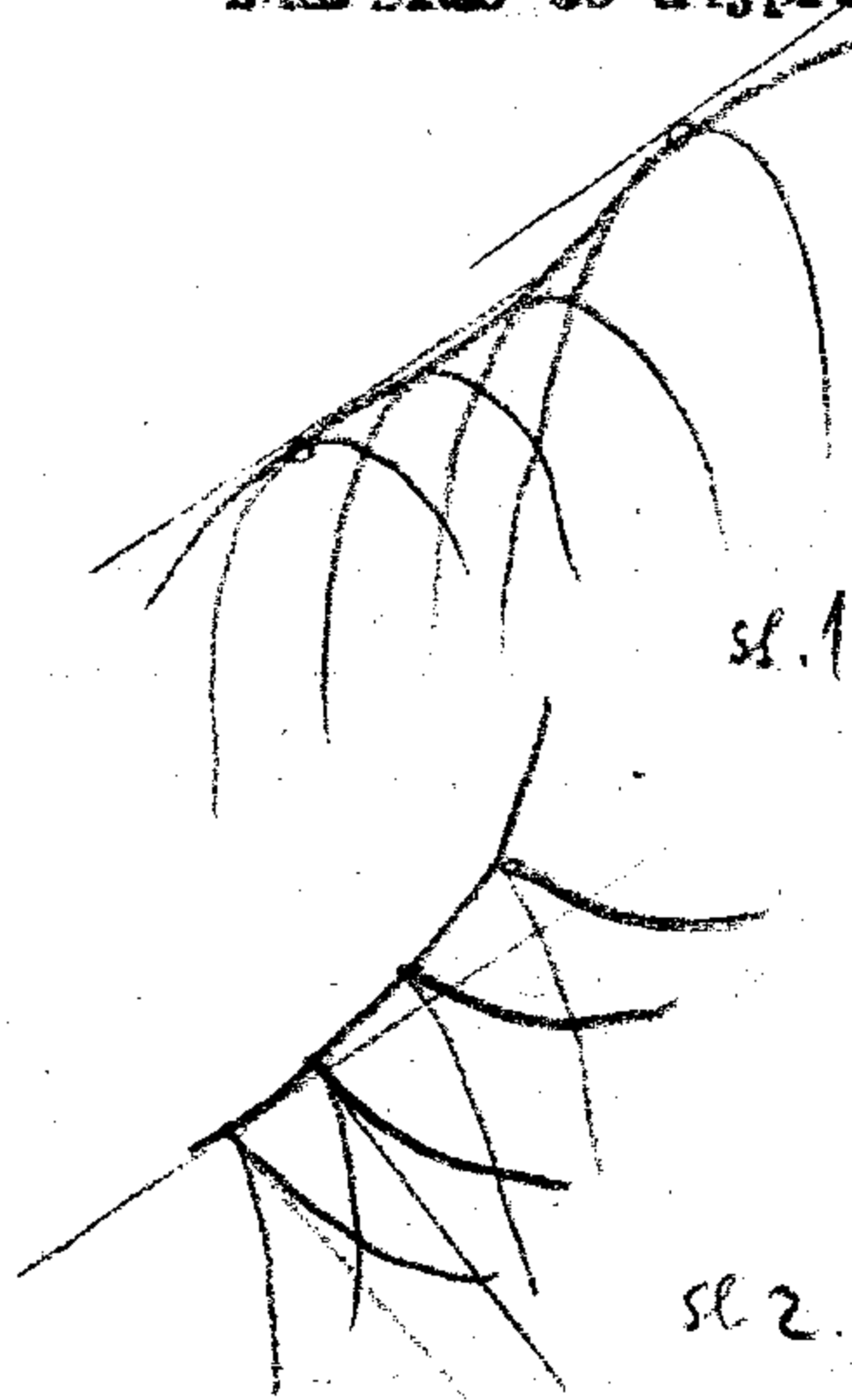
zadovoljava diferencijalnu jednačinu 1), a ako to nije slučaj onda mogu nastupiti drugi slučajevi.

Zadržimo se najpre na jednoj osobini singularnog integrala.

Neka je opšti integral jednačine k) predstavjen funkcijom

$$Y(x, y, C) = 0. \quad 4.)$$

gde je C proizvoljna konstanta. U slučaju singularnog integrala - obvojnice (sl. 1) vrednosti x, y, y' na svaku sajediničku tačku i singularnog i opšteg integrala jedne iste su. Dakle, u algebarskom azialu singularni integral 2) predstavlja sistem jednačina u kome su moguće algebarske operacije na x, y, y' .

To nije slučaj ako je u pitanju geometričko mesto singularnih tačaka (sl. 2) - jer su vrednosti na y' kod opšteg integrala različite od onih u istim tačkama koje pripadaju geometričkom mestu singularnih tačaka. Pomenuta osobina singularnog integrala igra osnovnu ulogu u izlaganju koje ćemo dalje učiniti.

U našim izlaganjima koristićemo se onim diferencijalnim jednačinama sa koje znamo da imaju singularne integrale. Te jednačine je lako obrazovati na osnovu funkcionalnih jednačina i raznih transformacija dodira. Na prvom je mestu Clairaut-ova jednačina sa koju se inače zna da ima singularni integral a onda i druge jednačine funkcionalnog tipa. Uopšte klase ovih jednačina podese su za napred navedenu svrhu zbog toga što se kod njih jako može doći do opšteg integrala. Neka je opšti integral takve jednačine

$$Y(x, y, C) = 0. \quad 4.)$$

onda će singularni biti dat sistemom jednačina

$$Y(x, y, C) = 0, \quad \frac{\partial Y}{\partial C} = 0. \quad 5.)$$

iz koga treba eliminisati c) pri uslovima da je

$$D \equiv \begin{vmatrix} J_x & J_y \\ J_{cx} & J_{cy} \end{vmatrix} \neq 0 \quad (6)$$

kao i da je $J_{cc} \neq 0$ uz uslov da je jedan od izvoda J_x, J_y bar različit od nule što je poznato i navedeno na pr. kod dela Valle Poussin-a /26/ i Mangoldt-Knopp /27/. Međutim, može da se desi da iako nisu ispunjeni ovi uslovi ipak postoji singularni integral. Ako su napred navedeni uslovi ispunjeni, onda postoji sigurno singularni integral, a ako to nije, onda nastaje neizvesnost u pogledu njegovog postojanja. Dakle, na ovaj način možemo ispitati uglavnom postojanje singularnih integrala. Uostalom, ako rezultati koje dobijemo pod pretpostavkom da singularni integral postoji - pokušaju kao ispravni - onda je to u isto vreme i dokaz da singularni integral postoji.

Pretpostavimo, dalje, da se jednačina 1) može napisati u obliku

$$y = N(x, y') \quad (7)$$

Tada singularni integral jednačine 1) može da se napiše u obliku

$$y = N(x, y') \quad \frac{\partial N}{\partial y'} = 0 \quad (8)$$

pri čemu se druga jednačina može napisati

$$y' = K(x) \quad (9)$$

Kako znamo da imamo posla sa singularnim integralom, a prema tome, kao što smo ranije rekli, jednačine 11) i 12) predstavljaju sistem u algebarskom smislu - to imamo pomoću integracije

$$y = \int K(x) dx + \alpha \quad (10)$$

gde je proizvoljna konstanta. Zato imamo sistem jednačina iz nekog

$$7) y = N(x, y') \quad 8) y' = K(x) \quad 10) y = \int K(x) dx + \alpha$$

iz koga na jednostavan način dobijamo

$$\int K(x) dx + \alpha = N[x, K(x)] \quad (11)$$

Relacija 11) nam pokazuje izvršenje jedne kvadrature algebarskim putem.

Može se prigovoriti da zahtev da se jednačina 1) treba da napiše u obliku 7), predstavlja jedno znatno ograničenje, ali ćemo iz daljeg izlaganja uvideti da i pored ovog zahteva moguće je izvršiti veliki broj kvadratura algebarskim putem.

Navešćemo najpre Clairaut-ovu jednačinu - koja predstavlja najprostiji tip ovih jednačina o kojima je bilo reči u našem dosadašnjem izlaganju.

A.)

Jednačinu Clairaut-a možemo napisati u uobičajenom obliku

$$y = xy' + f(y') \tag{12.}$$

gde je

$$M(x, y') \equiv xy' + f(y') \quad \frac{\partial M}{\partial y'} \equiv x + f'(y') = 0 \tag{13.}$$

pa zato imamo sistem

$$y = xy' + f(y') \quad x + f'(y') = 0 \tag{14.}$$

pri čemu iz druge jednačine imamo

$$y' = \kappa(x)$$

tako da postoje

$$f(y') = \int f'(y') dy' \quad y' = \kappa(x)$$

dobijamo iz same jednačine Clairaut-a

$$\int \kappa(x) dx = x \kappa(x) + f[\kappa(x)] \tag{15.}$$

Da bi ilustrovali primenu Clairaut-ove jednačine uzimamo integral

$$y = \int \arcsin \sqrt{x} dx$$

Ovde je

$$y' = \kappa(x) \equiv \arcsin \sqrt{x} \quad \sqrt{x} = \sin y'$$

A odatle je

$$x = \sin^2 y' \quad f'(y') = -\sin^2 y' \quad f(y') = -\int \sin^2 y' dy' = -\frac{1}{2}(y' - \sin y' \cos y')$$

Lako je na osnovu same jednačine Clairaut-a napisati

$$y = x \arcsin \sqrt{x} - \frac{1}{2} [\arcsin \sqrt{x} - \sqrt{x(1-x)}]$$

Dakle, imamo

$$\int \arcsin \sqrt{x} dx = x \arcsin \sqrt{x} - \frac{1}{2} [\arcsin \sqrt{x} - \sqrt{x(1-x)}]$$

Kao što se vidi dobili smo jedan integral čija integracija ovom metodom ne zadaje nikakve teškoće.

Ugajno tri poznata integrala

$$\int \sqrt{x^2+1} dx, \quad \int \sqrt{x^2-1} dx, \quad \int \sqrt{1-x^2} dx \tag{a.}$$

Razumljivo je da možemo računati ove integrale

$$\int (x \pm \sqrt{x^2+1}) dx, \quad \int (x \pm \sqrt{x^2-1}) dx, \quad \int (x \pm \sqrt{1-x^2}) dx \tag{b.}$$

pa iz njih dobiti goreje. Iz poslednje grupe imamo respektivno za svaki navedeni integral

$$y' = x \pm \sqrt{x^2+1}, \quad y' = x \pm \sqrt{x^2-1}, \quad y' = x \pm \sqrt{1-x^2}$$

Tretirajući navedene obrascе kao korene kvadratne jednačine, imamo odgovarajuće jednačine po y'

$$y'^2 - 2xy' - 1 = 0$$

$$y'^2 - 2xy' + 1 = 0$$

$$y'^2 - 2xy' - 1 = 0$$

Odatke imamo respektivno za svaku postojeću jednačinu

$$x = \frac{y'^2 - 1}{2y'}$$

$$x = \frac{y'^2 + 1}{2y'}$$

$$x = \frac{y'^2 - 1}{2iy'}$$

Odatke prema 13) za posmatrane slučajeve dobijamo

$$f'(y') = -\frac{y'^2 - 1}{2y'}$$

$$f'(y') = -\frac{y'^2 + 1}{2y'}$$

$$f'(y') = -\frac{y'^2 - 1}{2iy'}$$

a odatke sleduje opet respektivno

$$f(y') = -\frac{1}{2} \frac{y'^2}{2} + \frac{1}{2} \ln y'$$

$$f(y') = -\frac{1}{2} \frac{y'^2}{2} - \frac{1}{2} \ln y'$$

$$f(y') = -\frac{1}{2} \frac{y'^2}{2} + \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{i} \ln y'$$

Imajući izraze za y' i $f(y')$ dobijamo iz same Clairaut-ove jednačine za prvi integral

$$\int (x + \sqrt{x^2 + 1}) dx = x(x + \sqrt{x^2 + 1}) - \frac{1}{4} (x + \sqrt{x^2 + 1})^2 + \frac{1}{2} \ln(x + \sqrt{x^2 + 1})$$

a zatim sleduje na isti način i za ostale.

Kao što se vidi, sva tri integrala dobijamo na isti način - dok se obično oni dobijaju pomoću raznih sazna.

Sličan je slučaj s integralima

$$\int \frac{\sqrt{x^2 + 1}}{x} dx$$

$$\int \frac{\sqrt{x^2 - 1}}{x} dx$$

$$\int \frac{\sqrt{1 - x^2}}{x} dx$$

pri čemu se, isto kao malopre, možemo zadržati na integralima oblika

$$\int \frac{1 \pm \sqrt{x^2 + 1}}{x} dx$$

$$\int \frac{i \pm \sqrt{x^2 - 1}}{x} dx$$

$$\int \frac{1 \pm \sqrt{1 - x^2}}{x} dx$$

Odgovarajuće kvadratne jednačine biće

$$xy'^2 - 2y'x - x = 0$$

$$xy'^2 - 2y'ix - x = 0$$

$$xy'^2 - 2y' + x = 0$$

i lako je dalje dobiti respektivno

$$x = \frac{2y'}{y'^2 - 1}$$

$$x = \frac{2y' i}{y'^2 - 1}$$

$$x = \frac{2y'}{y'^2 + 1}$$

Što prema 15) daje takodje odgovarajuće jednačine

$$f'(y') = -\frac{2y'}{y'^2 - 1}$$

$$f'(y') = -\frac{2y' i}{y'^2 - 1}$$

$$f'(y') = -\frac{2y'}{y'^2 + 1}$$

Iz ovog imamo respektivno

$$f(y') = -\ln(y'^2 - 1)$$

$$f(y') = -i \ln(y'^2 - 1)$$

$$f(y') = -\ln(y'^2 + 1)$$

Imajući $y' = \kappa(x)$ i $f(y')$ lako je napisati, na osnovu same Clairaut-ove jednačine, odgovarajuće integrale.

$$\int \frac{1 + \sqrt{x^2 + 1}}{x} dx = 1 + \sqrt{x^2 + 1} - \ln \left[\left(\frac{1 + \sqrt{x^2 + 1}}{x} \right)^2 - 1 \right]$$

$$\int \frac{i + \sqrt{x^2 - 1}}{x} dx = i + \sqrt{x^2 - 1} - i \ln \left[\left(\frac{i + \sqrt{x^2 - 1}}{x} \right)^2 - 1 \right]$$

$$\int \frac{1 + \sqrt{1 - x^2}}{x} dx = 1 + \sqrt{1 - x^2} - \ln \left[\left(\frac{1 + \sqrt{1 - x^2}}{x} \right)^2 + 1 \right]$$

Sličan je slučaj s integralom

$$\int \arcsin(x + \sqrt{x^2 + 1}) dx$$

kome odgovara

$$y' = \kappa(x) \equiv \arcsin(x + \sqrt{x^2 + 1})$$

i odakle je

$$\sin y' = x + \sqrt{x^2 + 1}$$

Što dovodi do kvadratne jednačine

$$(\sin y')^2 - 2x \sin y' - 1 = 0$$

Odatko imamo

$$x = \frac{(\sin y')^2 - 1}{2 \sin y'}$$

Što daje

$$f'(y') = -\frac{1}{2} \sin y' + \frac{1}{2} \frac{1}{\sin y'}$$

i odakle integracijom proizilazi

$$f(y') = \frac{1}{2} \cos y' + \frac{1}{2} \ln \operatorname{tg} \frac{y'}{2}$$

I iz same Clairaut-ove jednačine imamo

$$\int \arcsin(x + \sqrt{x^2 + 1}) dx = x \arcsin(x + \sqrt{x^2 + 1}) + \frac{1}{2} \sqrt{-2x(x + \sqrt{x^2 + 1})} + \frac{1}{2} \ln \operatorname{tg} \frac{1}{2} \arcsin(x + \sqrt{x^2 + 1})$$

Na isti se način mogu dobiti i integrali sa integrandima

$$\arcsin(x + \sqrt{x^2 - 1}), \arcsin(x + \sqrt{1 - x^2}), \operatorname{arctg}(x + \sqrt{x^2 - 1}), \operatorname{arctg}(x + \sqrt{x^2 + 1})$$

dok se $\ln(x + \sqrt{x^2 + 1})$ lako može dobiti i običnom parcijalnom integracijom bez teškoća.

B.)

Pozmatrajudi jednačinu 17)

$$\int \kappa(x) dx = x \kappa(x) + f[\kappa(x)] \tag{15.}$$

vidja se da je to parcijalna integracija koja je u ovom slučaju izvedena algebarskim putem. Po parcijalnoj integraciji bilo bi

$$\int \kappa(x) dx = x \kappa(x) - \int x \kappa'(x) dx$$

Vidi se da je ovaj drugi integral po našem postupku dobijen drugim načinom - algebarskim načinom ako se izuzme dobijanje $f(y')$ iz $f'(y')$ što obično pretstavlja proste operacija sa jednostavnim funkcijama.

Pokazani postupak može da da korisne rezultate ako se kombinuje sa parcijalnom integracijom.

Uzmimo po parcijalnoj integraciji ranije pominjani integral.

$$\int \arcsin \sqrt{x} dx = x \arcsin \sqrt{x} - \frac{1}{2} \int \sqrt{\frac{x}{1-x}} dx$$

Medjutim, po našem postupku, dobijamo

$$\int \arcsin \sqrt{x} dx = x \arcsin \sqrt{x} - \frac{1}{2} [\arcsin \sqrt{x} - \sqrt{x(1-x)}]$$

a iz poredjenja ova dva rezultata proizilazi drugi integral

$$\int \sqrt{\frac{x}{1-x}} dx = \arcsin \sqrt{x} - \sqrt{x(1-x)}$$

Sličan je slučaj i sa integralom

$$\int \sqrt{x^2 + 1} dx = x \sqrt{x^2 + 1} - \int \frac{x^2}{\sqrt{x^2 + 1}} dx$$

pri čemu se, po našem postupku, dobija

$$\int \sqrt{x^2 + 1} dx = \frac{1}{2} [x \sqrt{x^2 + 1} + \ln(x + \sqrt{x^2 + 1})]$$

a uporedjenjem ova rezultata dobijemo novi integral

$$\int \frac{x^2}{\sqrt{x^2+1}} dx = \frac{1}{2} [x\sqrt{x^2+1} - \ln(x+\sqrt{x^2+1})]$$

Pri ovome ne mora se uzimati da je u prvoj etapi parcijalne integracije funkcija koja se integriše uvek x , već to može biti kakva druga funkcija. Uzmimo npr. po parcijalnoj integraciji

$$\int \frac{\sqrt{x^2+1}}{x} dx = \sqrt{x^2+1} \cdot \ln x - \int \frac{x \ln x}{\sqrt{x^2+1}} dx$$

pa poredeći ovaj rezultat dobijenim po našoj metodi u odeljku a) ove glave, tj.

$$\int \frac{\sqrt{x^2+1}}{x} dx = 1 - \ln x + \sqrt{x^2+1} - \ln \left[\left(\frac{1+\sqrt{x^2+1}}{x} \right)^2 - 1 \right]$$

dobijamo za novi integral

$$\int \frac{x \ln x}{\sqrt{x^2+1}} dx = (\sqrt{x^2+1} + 1)(\ln x - 1) + \ln \left[\left(\frac{1+\sqrt{x^2+1}}{x} \right)^2 - 1 \right]$$

Izbor funkcija za parcijalnu integraciju može uvek biti drugačiji i to nas dovodi do novih integrala. Tako na pr. ovaj isti integral uzet u celini kao primitivna funkcija daje

$$\int \frac{\sqrt{x^2+1}}{x} dx = \sqrt{x^2+1} - \int \frac{1}{x\sqrt{x^2+1}} dx$$

i poredeći ovaj rezultat sa rezultatom po našoj metodi imamo

$$\int \frac{1}{x\sqrt{x^2+1}} dx = \ln x - 1 + \ln \left[\left(\frac{1+\sqrt{x^2+1}}{x} \right)^2 - 1 \right]$$

Na analog način moguće je dobiti i integrale koji će imati u lomenitelju $x\sqrt{x^2-1}$, $x\sqrt{1-x^2}$.

Na ovaj način integrirali smo integrale sa integrandima

$$\sqrt{x^2+1}, \sqrt{x^2-1}, \sqrt{1-x^2}, \frac{\sqrt{x^2+1}}{x}, \frac{\sqrt{1-x^2}}{x}, \frac{\sqrt{x^2-1}}{x}, \frac{1}{x\sqrt{x^2+1}}, \frac{1}{x\sqrt{x^2-1}}, \frac{1}{x\sqrt{1-x^2}}$$

$$\arcsin(x \pm \sqrt{x^2 \pm 1}), \arccos(x \pm \sqrt{x^2 \pm 1}), \operatorname{arctg}(x \pm \sqrt{x^2 \pm 1})$$

$$\arcsin(x \pm \sqrt{1-x^2}), \operatorname{arctg}(x \pm \sqrt{1-x^2})$$

kao što se vidi, čitava grupa integrala, koja se cela jednako načinom integrirali.

o)

Na sličan način, uzimajući funkcionalnu jednačinu

$$y_1 = \frac{1}{3} \alpha x_1^3 + \frac{1}{2} \beta x_1^2 + \gamma x_1 \tag{a)}$$

pri čemu je uzeta transformacija

$$x_1 = \frac{y}{y'}, \quad y_1 = \frac{y \ln y}{y'} - x, \quad y_1' = \ln y \tag{b)}$$

imamo kao singularni integral dve odgovarajuće diferencijalne jednačine oblika

$$\frac{y \ln y}{y'} - x = \frac{1}{3} \alpha \left(\frac{y}{y'} \right)^3 + \frac{1}{2} \beta \left(\frac{y}{y'} \right)^2 + \gamma \frac{y}{y'} \tag{c)} \quad \ln y = \alpha \sqrt{\frac{y}{y'}} + \beta \frac{y}{y'} + \gamma \tag{d)}$$

Ispitajmo da li funkcionalna jednačina a) pri transformaciji b) daje diferencijalnu jednačinu koja ima singularni integral. Opšti integral jednačine c) je

$$Y(x, y, C) \equiv C \ln y - x - \frac{1}{3} \alpha C^3 - \frac{1}{2} \beta C^2 - \gamma C = 0.$$

Dakle, onda imamo

$$y_x = -1 \quad y_y = C - \frac{1}{y} \quad y_c = \ln y - \alpha t^2 - \beta t - \gamma \quad y_{cc} = -2\alpha t - \beta$$

pri čemu je

$$D \equiv \begin{vmatrix} y_x & y_y \\ y_{xc} & y_{yc} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} -1 & C - \frac{1}{y} \\ 0 & \frac{1}{y} \end{vmatrix} = -\frac{1}{y} \neq 0$$

Kao što se vidi, pošto je determinanta različita od nule, i pošto je za sve C (također je $y_{cc} \neq 0$ osim za $C = -\frac{\beta}{2\alpha}$ - moguće je ipak da ima singularnog integrala. Pošto rezultat, koji smo dobili, diferenciranjem potvrđuje tačnost pretpostavke, to znači da snista ima singularnog integrala.

Iz jednačine d) imamo

$$y'^2 (\ln y - \delta) - \beta y y' - \alpha y^2 = 0$$

odakle je

$$y' = \frac{\beta y \pm \sqrt{\beta^2 y^2 + 4\alpha y^2 (\ln y - \delta)}}{2(\ln y - \delta)} \equiv A(y)$$

pri čemu dobijamo

$$\int \frac{1}{y} \frac{2(\ln y - \delta)}{\beta \pm \sqrt{\beta^2 + 4\alpha(\ln y - \delta)}} dy = x$$

Na osnovu ovoga, iz jednačine c) dobijamo definitivno neodređeni integral:

$$\int \frac{1}{y} \frac{2(\ln y - \delta)}{\beta \pm \sqrt{\beta^2 + 4\alpha(\ln y - \delta)}} dy = \frac{y}{A(y)} (\ln y - \delta) - \frac{1}{3} \left[\frac{y}{A(y)} \right]^3 - \frac{1}{2} \beta \left[\frac{y}{A(y)} \right]^2$$

Dakle, ovaj integral smo dobili algebarskim putem mada se može i saom $\ln y = u$ doći do istog rezultata. Diferenciranjem se lako potvrđuje ispravnost pretpostavke o singularnom integralu, koji je dat formulama c) i d).

Na sličan način se dobija iz jednačine

$$y_1 = \frac{\alpha}{\delta} x_1 + \left(\frac{\beta}{\delta} - \frac{\alpha}{\delta} \right) \sqrt{\frac{\delta}{\alpha}} \arctg \left(\sqrt{\frac{\alpha}{\delta}} x_1 \right) \quad e.)$$

ponoću istih transformacija b) singularni integral

$$\frac{y \ln y}{y'} - \frac{\alpha y}{\delta y'} - \left(\frac{\beta}{\delta} - \frac{\alpha}{\delta} \right) \sqrt{\frac{\delta}{\alpha}} \arctg \left(\sqrt{\frac{\alpha}{\delta}} \frac{y}{y'} \right) = x \quad f.) \quad \ln y = \frac{\alpha \left(\frac{y}{y'} \right)^2 + \beta}{\delta \left(\frac{y}{y'} \right)^2 + \delta} \quad g.)$$

Iz jednačine g) dobijamo

$$y' = y \sqrt{\frac{\alpha - \delta \ln y}{\delta \ln y - \beta}}$$

tako da imamo integral

$$\int \frac{1}{y} \sqrt{\frac{\delta \ln y - \beta}{\alpha - \delta \ln y}} dy = x$$

odakle iz jednačine f) dobijamo

$$\int \frac{1}{y} \sqrt{\frac{\delta \ln y - \beta}{\alpha - \delta \ln y}} dy = \ln y \cdot \sqrt{\frac{\delta \ln y - \beta}{\alpha - \delta \ln y}} - \frac{\alpha}{\delta} \sqrt{\frac{\delta \ln y - \beta}{\alpha - \delta \ln y}} - \left(\frac{\beta}{\delta} - \frac{\alpha}{\delta} \right) \sqrt{\frac{\delta}{\alpha}} \arctg \left(\sqrt{\frac{\alpha}{\delta}} \frac{1}{\sqrt{\frac{\delta \ln y - \beta}{\alpha - \delta \ln y}}} \right)$$

Ispitajmo da li je ovaj a) sličan u singularni integral. Opšti integral

jednačine f) je

$$Y(x, y, C) \equiv C \ln y - x - \frac{\alpha}{\delta} C - \left(\frac{\beta}{\delta} - \frac{\alpha}{\delta} \right) \sqrt{\frac{\delta}{y}} \operatorname{arctg} \left(\sqrt{\frac{\delta}{y}} C \right).$$

a onda je

$$Y_x = -1 \quad Y_y = C \cdot \frac{1}{y}, \quad Y_c = \frac{\alpha C + \beta}{\delta C + \delta}, \quad Y_{cc} = \frac{\alpha \delta - \gamma \beta}{(\delta C + \delta)^2} \neq 0$$

$\alpha \delta - \gamma \beta \neq 0$

kako je

$$D \equiv \begin{vmatrix} Y_x & Y_y \\ Y_{xc} & Y_{xc} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} -1 & \frac{1}{y} \\ 0 & \frac{1}{y} \end{vmatrix} = -\frac{1}{y} \neq 0$$

to znači da je ovde u pitanju zaista singularni integral. Tačnost izvedenog rezultata neposredno se može proveriti diferenciranjem. Na ovaj način moguće je naći veći broj integrala, ali smo se ograničili na ova dva integrala. Moguće je kod raznih drugih jednačina na sličan način dobiti znatan broj integrala. Poslednja dva primera su interesantna po tome što alogu procenjive x u integralu može imati promenljiva y .

II

Klase diferencijalnih jednačina sa singularnim integralima

U vezi sa ovim slučajevima u odeljku I postavlja se pitanje poznavanja što većeg broja diferencijalnih jednačina za koje znamo singularne integrale. To pitanje može da se reši bar za neke klase jednačina zahvaljujući transformacijama dedira.

Poznato je da se kod jednačina funkcionalnog tipa

$$Y(x, y, y') = f[X(x, y, y')] \tag{1.}$$

pri čemu je

$$[XY] = 0$$

opšti integral dobija na taj način što se stavi

$$X(x, y, y') = C \quad C = \text{const.} \tag{2.}$$

i rešavajuću formulu 2.) po y' dobijamo

$$y' = N(x, y, C)$$

koje zamenjujemo u levu stranu jednačine 1.) i onda imamo za inte-

gral jednačine 1.)

$$Y(x, y, C) \equiv Y[x, y, V(x, y, C)] - f(C) = 0.$$

Lako je iz opšteg integrala 3.) ispitati kad će jednačina 1.) imati singularnog integrala.

Kao što je poznato /27/ imajući opšti integral neke diferencijalne jednačine u obliku

$$Y(x, y, C) = 0.$$

možemo znati da li odgovarajuća diferencijalna jednačina ima singularnog integrala. Potrebno je da su zadovoljeni uslovi

$$D \equiv \begin{vmatrix} Y_x & Y_y \\ Y_{xc} & Y_{yc} \end{vmatrix} \geq 0 \quad 4.) \quad Y_{cc} \neq 0 \quad 5.)$$

Da bi uprostiti razmatranje uzimaćemo specijalne slučajeve transformacija dodira i ispitivaćemo da li funkcionalne jednačine obrazovane od njih - zadovoljavaju uslove 4.) i 5.). Treba imati na umu da ako su uslovi 4.) i 5.) zadovoljeni onda je postojanje singularnog integrala sigurno, a ako to nije onda je neizvesnost da li ga ima diferencijalna jednačina ili ne.

Podjimo od transformacije dodira čija je jedna formula

$$x_1 = X(x, y') \quad a.)$$

odavde je

$$y' = K(x, x_1)$$

Integracijom, po Ermakovu, dobijamo drugu formulu

$$y - \left| \int K(x, x_1) dx \right|_{x_1 = \bar{x}} = y_1 \quad b.)$$

pri čemu zgrade pored integrala znače da treba posle izvršene inte-

gracije zaminiti x_1 izrazom iz formule a.)

Funkcionalna jednačina

$$y_1 = f(x_1)$$

za ovaj slučaj biće oblika

$$y - \left| \int K(x, x_1) dx \right|_{x_1 = \bar{x}} = f[X(x, y')] \quad c.)$$

Integral jednačine c.) dobićemo kad u samu jednačinu stavimo da je

$X = C$ pa ćemo imati

$$J(x, y, c) \equiv y - \int K(x, c) dx - f(c) = 0. \quad d.)$$

Napišimo sad uslove 4.) i 5.) za slučaj opšteg integrala d.) jednačine c.)

Na pre pripreмимо obrasce

$$J_x = K(x, c), \quad J_y = 1, \quad J_{xc} = K'_c(x, c), \quad J_{yc} = 0$$

$$J_{cc} = - \left[\int K(x, c) dx \right]'_c - f'_c(c)$$

Imamo determinantu

$$D \equiv \begin{vmatrix} J_x & J_y \\ J_{xc} & J_{yc} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} K(x, c) & 1 \\ K'_c(x, c) & 0 \end{vmatrix} = -K'_c(x, c) \neq 0$$

i isto tako

$$J_{cc} = - \left(\int K(x, c) dx \right)''_{cc} - f''_{cc}(c) \neq 0$$

Kao što se vidi uslovi 4.) i 5.) za slučaj ovih funkcionalnih jednačina su zadovoljeni - i prema tome funkcionalna jednačina c.) ima singularnog integrala.

Na sličan način za transformacije

$$x_1 = X(y, y'), \quad y' = \varphi(y, x_1), \quad y_1 = x - \left| \int \frac{1}{\varphi(y, x_1)} dy \right|_{x_1 = X} \quad a')$$

imamo funkcionalnu jednačinu

$$x - \left| \int \frac{1}{\varphi(y, x_1)} dy \right|_{x_1 = X} = f[X(y, y')]$$

čiji je integral

$$J(x, y, c) \equiv x - \int \frac{1}{\varphi(y, c)} dy - f(c) = 0$$

Uslovi 4.) i 5.) za ovaj slučaj daju

$$D \equiv - \frac{1}{\varphi^2(y, c)} \cdot \varphi'_c(y, c) \neq 0 \quad 4.)$$

$$J_{cc} = - \left(\int \frac{1}{\varphi(y, c)} dy \right)''_{cc} - f''_{cc}(c) \neq 0 \quad 5.)$$

Prema ovome i ova klasa jednačina ima singularnih integrala.

Kao dalji slučaj navedimo transformacije

$$x_1 = R(x) + H(y, y'), \quad y y' = L[x_1 - R(x)], \quad y_0 = \int L[x_1 - R(x)] dx - \frac{y^2}{2} \quad d.)$$

koje nam daju jednačinu funkcionalnog tipa

$$\left| \int L[x_1 - R(x)] dx \right|_{x=X} - \frac{y^2}{2} = f[R(x) + H(y, y')] \quad e.)$$

giji je integral oblika

$$J(x, y, c) \equiv \int L[C - R(x)] dx - \frac{y^2}{2} - f(c) = 0$$

Lako je izračunati potrebne izvode

$$J_x = L[C - R(x)] \quad J_y = -y \quad J_{xc} = L'_c[C - R(x)]$$

$$J_c = \left(\int L[C - R(x)] dx \right)'_c - f'_c(c)$$

Zato imamo odgovarajuće uslove 4.) i 5.)

$$D \equiv J_x \cdot L'_c[C - R(x)] \neq 0 \quad 4.)$$

$$J_{cc} = \left(\int L[C - R(x)] dx \right)''_c - f''_c(c) \neq 0 \quad 5.)$$

Potpuno analog slučaj ovim do sada izloženim je i slučaj transformacije

$$x_1 = g(x) H\left(\frac{y}{y'}\right), \quad \frac{y'}{y^n} = \int \left[\frac{x_1}{R(x)} \right], \quad \frac{y^{-n+1}}{-n+1} - \left| \int \left[\frac{x_1}{R(x)} \right] dx \right|_{x=X} = y_1$$

gde su g, H kakve bilo funkcije koje daju odgovarajuću funkcionalnu jednačinu kao i njen integral.

Ispitajmo sad opšti slučaj funkcionalne jednačine

$$Y(x, y, y') = f[X(x, y, y')] \quad (1.)$$

pri čemu su X i Y u involuciji i kao što smo videli: opšti integral ove jednačine je

$$J(x, y, c) \equiv Y[x, y, X(x, y, c)] - f(c) = 0. \quad 3.)$$

Iz ovog odnosa imamo potrebne izvode

$$J_x = \frac{\partial Y}{\partial x} + \frac{\partial Y}{\partial X} \cdot \frac{\partial X}{\partial x} \quad J_y = \frac{\partial Y}{\partial y} + \frac{\partial Y}{\partial X} \cdot \frac{\partial X}{\partial y}$$

$$J_{xc} = \frac{\partial Y}{\partial X} \cdot \frac{\partial X}{\partial c} + \frac{\partial Y}{\partial X} \cdot \frac{\partial X}{\partial c} \cdot \frac{\partial X}{\partial c} + \frac{\partial Y}{\partial X} \cdot \frac{\partial X}{\partial c} \cdot \frac{\partial X}{\partial c} + \frac{\partial Y}{\partial X} \cdot \frac{\partial X}{\partial c} \cdot \frac{\partial X}{\partial c}$$

$$J_c = \frac{\partial Y}{\partial X} \cdot \frac{\partial X}{\partial c} - f'(c)$$

Poslednji od ovih izvoda daje uslov 5.)

$$J_{cc} \equiv \frac{\partial^2 y}{\partial N^2} \left(\frac{\partial N}{\partial c} \right)^2 + \frac{\partial y}{\partial N} \cdot \frac{\partial^2 N}{\partial c^2} - f''(c) \neq 0 \quad 5.)$$

Ovaj izraz samo u specijalnim slučajevima može biti ravan nuli
 inače u opštem slučaju nije jednak nuli.

Za ovaj slučaj determinanta iz uslova 4.) imaće oblik

$$\frac{\partial^2 y}{\partial N^2} \left(\frac{\partial N}{\partial c} \right)^2 + \frac{\partial y}{\partial N} \cdot \frac{\partial^2 N}{\partial c^2} - \frac{\partial^2 y}{\partial x^2} \left(\frac{\partial x}{\partial c} \right)^2 + \frac{\partial y}{\partial x} \cdot \frac{\partial^2 x}{\partial c^2} - \frac{\partial^2 y}{\partial y^2} \left(\frac{\partial y}{\partial c} \right)^2 + \frac{\partial y}{\partial y} \cdot \frac{\partial^2 y}{\partial c^2} \neq 0$$

Na ovaj način se vidi da vrednost determinante u opštem slučaju
 nije nula i onda zaključujemo da funkcionalne jednačine 1.) u opštem
 slučaju imaju singularnih integrala.

VI GLAVA

Prisena transformacija dodira na integraciju običnih diferencijalnih jednačina II reda.

U II glavi videli smo da tri funkcije od

x1 = X(x, y, y') y1 = Y(x, y, y') y'1 = P(x, y, y')

daju transformaciju dodira ako je zadovoljen uslov

[X Y] = 0.

i zatim

y'1 = P(x, y, y') = dy/dx

Ako su uslovi 2) i 3) ispunjeni, onda funkcije 1) čine transformaciju dodira. Međutim, goreje transformacije 1) moguće je dopuniti još jednom formulom. Znajući da je prema poslednjem obrascu iz 1)

y''1 = dy'1/dx1 = dy'1/dx * dx/dx1 = (dP/dx + dP/dy y' + dP/dy' y'') / (dX/dx + dX/dy y' + dX/dy' y'')

to možemo goraju transformaciju 1) dopuniti i obrascem 4), pa ćemo

imati x1 = X(x, y, y') y1 = Y(x, y, y') y'1 = P(x, y, y') y''1 = (dP/dx + dP/dy y' + dP/dy' y'') / (dX/dx + dX/dy y' + dX/dy' y'')

Obrasci 5) pri uslovima 2) i 3), predstavljaju transformaciju dodira kompletniju nego što je transformacija 1), a sam toga transformacija 5) pruža nove mogućnosti za prisenu kod problema integracije.

Iako su transformacije 5) navedene kod nekih autora kao 3.11 / 7 /, Liebmann / 8 /, Laine / 13 / ipak su nepoznati u literaturi slučajevi prisene ovih transformacija na integraciju običnih diferencijalnih jednačina II reda. U ovoj glavi posmatraćemo se ta problemom.

Neka je data jednačina II reda

S'(x, y, y', y'') = 0

i neka se ona transformacijom dodira 5) svodi na jednačinu

T'(x1, y1, y'1, y''1) = 0.

a novim promenljivim, čiji je prvi integral

K(x1, y1, y'1, C1) = 0,

odakle izmao opet integral jednačine 7)

L(x1, y1, C1, C2) = 0

Osnovna formula transformacija dodira je

$$\Phi(x_1, y_1, x, y) = 0$$

10)

Jednačine 8), 9), 10) su algebarski nezavisne, pri čemu u jednačini 8) može biti stavljeno $y_1' = P(x, y)$ - kad y_1' nezavisni od y' što je u velikom broju slučajeva moguće. Ako to nije moguće - onda iz 2) i 3) jednačine sistema 1), može se eliminirati y' i dobiti

$$y_1' = T(x, y, x_1, y_1) \tag{11)}$$

dakle, y_1' izraženo pomoću x, y, x_1, y_1 . Na ovaj način možemo obrazovati posmatni sistem

$$K[x, y, T(x, y, x_1, y_1), C_1] = 0 \quad L[x_1, y_1, C_1, C_2] = 0 \quad \Phi(x_1, y_1, x, y) = 0 \tag{12)}$$

Eliminacijom x_1, y_1 iz ovog sistema dobija se
$$J(x, y, C_1, C_2) = 0 \tag{13)}$$

što predstavlja integral polazne jednačine 6).

Da bi objasnili izbluže izloženi postupak, uzimo jednačinu II reda oblika

$$yy'^3(y' - xy'') = xy'^5 + (y' - xy'')^2 \tag{a)}$$

koju možemo napisati u obliku

$$y = \frac{x}{y'} \frac{y'^3}{y' - xy''} + \frac{y' - xy''}{y'^3} \tag{b)}$$

Ako u ovoj jednačini uočimo izraz

$$\frac{x}{y'} = x_1$$

kao prvu formulu transformacija, onda dobijamo prema formuli 4) -

izlazeći se za dobijanje metoda Erzakov-a-ove obrascu

$$x_1 = \frac{x}{y'}, \quad \frac{\partial}{\partial y'} y - \frac{x^2}{2} = y_1, \quad y_1' = y, \quad y_1'' = \frac{y'^3}{y' - xy''} \tag{c)}$$

Gornja jednačina b), na osnovu transformacija c) postaje

$$y_1' = x_1 y_1'' + \frac{1}{y_1''} \tag{d)}$$

Kako jednačina d) predstavlja Clairaut-ovu jednačinu po promenljivoj

y_1' to imamo najpre

$$y_1' = C_1 x_1 + \frac{1}{C_1} \tag{e)}$$

Integrirajući dalje jednačinu e) dobijamo

$$y_1 = C_1 \frac{x_1^2}{2} + \frac{1}{C_1} x_1 + C_2 \tag{f)}$$

Obrazujemo sistem od jednačina e) i f) i osnovne formule Φ iz sistema

c) pri čemu ćemo y_1' smeniti vrednošću koju daje treća jednačina iz transformacija c) - pa će biti

$$y = C_1 x_1 + \frac{1}{C_1}, \quad y_1 = C_1 \frac{x_1^2}{2} + \frac{1}{C_1} x_1 + C_2, \quad y_1 = x_1 y - \frac{x^2}{2} \tag{g)}$$

Eliminacijom x_1, y_1 iz poslednjeg sistema dobija se

$$\frac{1}{2} \frac{1}{C_1} \left(y - \frac{1}{C_1} \right)^2 = \frac{x^2}{2} + C_2$$

h.)

kao integral polazne jednačine a).

Navedimo dalje slučaj jednačine

$$xy^2 (yy'' - y'^2) = y' y^3 + (yy'' - y'^2)^2$$

a.)

koju možemo napisati u obliku

$$x = \frac{y'}{y} \frac{y^2}{yy'' - y'^2} + \frac{yy'' - y'^2}{y^2}$$

b.)

Uočavajući izraz

$$\frac{y'}{y} = x_1$$

možemo na gore pomenuti način obrazovati transformacije

$$x_1 = \frac{y'}{y} \quad y_1 = x \frac{y'}{y} - \ln y \quad y_1' = x \quad y_1'' = \frac{y^2}{yy'' - y'^2}$$

c.)

Koristeći ove transformacije jednačina postaje

$$y_1' = x_1 y_1'' + \frac{1}{y_1''}$$

d.)

koja predstavlja već korišćenu Clairautovu jednačinu, čiji je integral oblika

$$y_1' = C_1 x_1 + \frac{1}{C_1}$$

e.)

odakle dobijamo ponevnom integracijom

$$y_1 = \frac{1}{2} C_1 x_1^2 + \frac{1}{C_1} x_1 + C_2$$

f.)

što predstavlja integral jednačine d.). Po analogiji na raniji slučaj imamo sistem za eliminaciju x_1 i y_1 ovog oblika

$$x = x_1 C_1 + \frac{1}{C_1} \quad y_1 = \frac{1}{2} C_1 x_1^2 + \frac{1}{C_1} x_1 + C_2 \quad y_1 = x x_1 - \ln y$$

g.)

odakle je posle eliminacije x_1 i y_1

$$\frac{1}{2} \frac{1}{C_1} \left(x - \frac{1}{C_1} \right)^2 = \ln y + C_2$$

što predstavlja integral polazne jednačine.

Uzmimo dalje jednačinu

$$yy'' + y'^2 = 1 + \frac{1}{x+a}$$

a.)

koju možemo napisati u obliku

$$\frac{1}{yy'' + y'^2 - 1} = x + a$$

b.)

Uzimajući transformacije

$$x_1 = x - yy' \quad y_1 = \frac{x^2 + y^2}{2} - xyy' \quad y_1' = x \quad y_1'' = \frac{1}{yy'' + y'^2 - 1}$$

c.)

gornja jednačina a) se transformiše u jednačinu

$$y_1'' + y_1' = a$$

d.)

čiji je prvi integral

$$y_1' + a = C_1 e^{-x_1}$$

e.)

a odavde posle druge integracije proizilazi

$$y_1 + ax_1 = -C_1 e^{-x_1} + C_2$$

f.)

Prema ovome sistem za eliminaciju x_1 i y_1 imaće ove tri jednačine

$$x+a = C_1 e^{-x_1} \quad y_1 = -ax_1 - C_1 e^{-x_1} + C_2 \quad y_1 = \frac{y^2 - x^2}{2} + ax_1 \quad g.)$$

odakle posle eliminacije kao i u analognijem slučaju dobijamo

$$y^2 = x^2 - 2(x+a) \left[1 - \ln \frac{x+a}{C_1} \right] + C_2$$

što predstavlja integral jednačine d).

Ispravnost svih dobijenih rezultata lako možemo proveriti diferenciranjem, pri čemu eliminacijom konstanta iz I i II izvoda dobijamo diferencijalnu jednačinu određene oblika.

Prema svemu izloženom u ovom glavi, dali smo postupak kako se mogu pomoću transformacija dodira dobiti integrali običnih diferencijalnih jednačina drugoga reda - što dosad nije bilo navedeno u literaturi.

Što se tiče parcijalnih jednačina drugoga reda - njima se je bavio, sa gledišta transformacija dodira, prof. N. Saltikov /28/ i integralio više važnih parcijalnih jednačina drugoga reda.

B.) Drugi dio

Parcijalne diferencijalne jednačine.

Glava

Transformacije dodira sa parcijalne jednačine

1) Opšte napomene i način obrazovanja transformacija.

Kako smo već ranije naveli - u XVIII veku i dobnije korišćene su transformacije dodira. Za parcijalne jednačine Euler i Legendre su uveli stare izvode kao nove promenljive. Pored ovih još je i Laplace koristio transformacije koje nose njegovo ime. Medjutim je analitičku teoriju dao Jacobi - a kao što je već pomenuto - S. Lie je dao ovim transformacijama naziv. Medjutim, za praktičnu primenu transformacija dodira u širem obimu - za mnogo novih priloga - zaslugom se V.P. Frankov što smo već ranije napomenuli. Dokazi koje je dao S. Lie su jako komplikovani dok je Jendere [29] dao saznano prostije. Ipak najdoslednije u ovom smislu V.P. Frankov-a dao je saznano teorijske priloge i primene prof. S. Saltikov [30], 26/

Definicija transformacija dodira, potpuno analoga onoj za obične diferencijalne jednačine, za parcijalne jednačine sastoji se u ovom slučaju od pet formula

$$x_1 = X(x, y, z, p, q), y_1 = Y(x, y, z, p, q), z_1 = Z(x, y, z, p, q), p_1 = P(x, y, z, p, q), q_1 = Q(x, y, z, p, q)$$

pri čemu je

$$p = \frac{\partial z}{\partial x} \quad q = \frac{\partial z}{\partial y} \quad p_1 = \frac{\partial z_1}{\partial x_1} \quad q_1 = \frac{\partial z_1}{\partial y_1}$$

Ugledno u razmatranja funkcija $z = Z(x, y)$ od dve promenljive ma da se ovo može izvesti i za funkcije o više promenljivih. Evidentno se, za naša razmatranja, za funkciji za dve promenljive.

Za obe funkcije z, z_1 važe izrazi za totalni diferencijal i prema tome će biti

$$dz = p dx + q dy \quad 2.) \quad dz_1 = p_1 dx_1 + q_1 dy_1 \quad 3.)$$

Pored ovog jednačina 1) treba da su rešljive po starija promenljivima. Pod ovim uslovima obrasci 1), 2) i 3) definišu jednu transformaciju dodira.

Treba napomenuti da ako eliminacija p i q iz prve tri jednačine sist 1) daje samo jednu funkciju

$$\Phi(x, y, z, x_1, y_1, z_1) = 0.$$

onda transformacija 1) pripada prvoj klasi a jednačina 4) predstavlja osnovnu formulu transformacije 1).

Ako eliminacija p i q iz prve tri jednačine sistema 1) daje dve funkcije

$$\Phi_1(x, y, z, x_1, y_1, z_1) = 0, \quad \Phi_2(x, y, z, x_1, y_1, z_1) = 0, \quad 5.)$$

onda imamo transformaciju druge klase, a obe jednačine predstavljaju osnovne formule transformacije.

Najzad, ako se x, y, z izražavaju kao funkcije od x₁, y₁, z₁ onda imamo punktnu transformaciju gde više ne figuriraju izvodi.

Koncentrujmo najpre slučaj transformacija prve klase. Diferenciranjem jednačine 4) dobijamo

$$\frac{\partial \Phi}{\partial x} dx + \frac{\partial \Phi}{\partial y} dy + \frac{\partial \Phi}{\partial z} dz + \frac{\partial \Phi}{\partial x_1} dx_1 + \frac{\partial \Phi}{\partial y_1} dy_1 + \frac{\partial \Phi}{\partial z_1} dz_1 = 0 \quad 6.)$$

Koristeći izraze dz i dz₁ iz formula 2) i 3) dobijamo

$$\frac{\partial \Phi}{\partial x} + \frac{\partial \Phi}{\partial z} p = 0, \quad \frac{\partial \Phi}{\partial y} + \frac{\partial \Phi}{\partial z} q = 0, \quad 7.) \quad \frac{\partial \Phi}{\partial x_1} + \frac{\partial \Phi}{\partial y_1} p_1 = 0, \quad \frac{\partial \Phi}{\partial y_1} + \frac{\partial \Phi}{\partial z_1} q_1 = 0, \quad 8.)$$

jer osim 4) ne postoji nikakva druga relacija pa će formula 6) biti zadovoljena upravo uslovima 7.) i 8.). Jednačine 4), 7) i 8) ne mogu dati ni jednu drugu relaciju nego transformacije 1) - kao što transformacije 1) daju formula 4) a iz dve proizilaze formule 7) i 8). Prema ovim formulama 4), 7) i 8) određuju transformaciju dodira.

Kako jednačine 8) određuju

$$p_1 = - \frac{\partial \Phi / \partial x_1}{\partial \Phi / \partial z_1}, \quad q_1 = - \frac{\partial \Phi / \partial y_1}{\partial \Phi / \partial z_1} \quad 9.)$$

te jednačine 4) i obe jednačine 7) moraju odrediti prve tri jednačine sistema 1).

Za tri prve jednačine važi uslov involucije

$$[X Y] = 0, \quad [X Z] = 0, \quad [Y Z] = 0. \quad 10.)$$

koji se izvodi na sličan način kao i za obične diferencijalne jednačine.

Predjimo sad na transformacije druge klase. Iz jednačina 5) možemo napisati

$$z = V(x, x_1, y_1, z_1) \quad y = \varphi(x, x_1, y_1, z_1)$$

a iz ovog imamo

$$dz = V_x dx + V_{x_1} dx_1 + V_{y_1} dy_1 + V_{z_1} dz_1 \quad dy = \varphi_x dx + \varphi_{x_1} dx_1 + \varphi_{y_1} dy_1 + \varphi_{z_1} dz_1$$

Unesemo li ove izraze u relaciju 2) i ako eliminišemo diferencijal dz₁ na osnovu 3) dobijamo

$(p - V_x + q \cdot q) dx + [(q \cdot q - V_{z_1}) p_1 + q \cdot q - V_{x_1}] dx_1 + [(q \cdot q - V_{z_1}) q_1 + q \cdot q - V_{y_1}] dy_1 = 0.$
 Kako su x, x_1, y_1 nezavisne promenljive koordinate - to, pošto diferencijali

dx, dx_1, dy_1 nisu nule, to su funkcije koje ih mogu ravno nuli - dakle

$$p - V_x + q \cdot q = 0 \quad (q \cdot q - V_{z_1}) p_1 + q \cdot q - V_{x_1} = 0 \quad (q \cdot q - V_{z_1}) q_1 + q \cdot q - V_{y_1} = 0.$$

a onda iz ovih jednačina

$$p_1 = - \frac{V_{x_1} - q_{x_1} \cdot q}{V_{z_1} - q_{z_1} \cdot q} \quad q_1 = - \frac{V_{y_1} - q_{y_1} \cdot q}{V_{z_1} - q_{z_1} \cdot q} \quad p = V_x - q \cdot q$$

Izvedući oznaku

$$S \equiv V - q \cdot q$$

možemo napisati prethodne oznake

$$p = S_x \quad (12.) \quad p_1 = - \frac{S_{x_1}}{S_{z_1}} \quad (13.) \quad q_1 = - \frac{S_{y_1}}{S_{z_1}} \quad (14.)$$

pri čemu se sve promenljive smatraju kao nezavisne. Odnosi 11) i 12) su ekvivalentni obrascima 1) - prvih triju jednačina. Izričito se na ovom načinu obrazovna transformacija s napomenom da se može još jedan način upotrebiti. Taj drugi način sastoji se u ovom: uzmu se dve funkcije od x, y, z, p, q koje se nalaze u involuciji

$$x_1 = X(x, y, z, p, q) \quad y_1 = Y(x, y, z, p, q)$$

i onda se integracijom ovog sistema - smatrajući x_1, y_1 kao konstante dobija potpuni integral

$$Z = Z(x, y, z, x_1, y_1, z_1)$$

gde Z_1 igra ulogu konstante - odnosno nove funkcije. Primer transformacije druge klase je transformacija koja se dobija iz ove dve funkcije

$$Z = Z_1 + x_1 x \quad y = y_1$$

odakle se dobija poznata Laplace-ova transformacija pomoću obrascu 12) i 13)

$$x_1 = p \quad y_1 = y \quad z_1 = z - xp \quad p_1 = -x \quad q_1 = q \quad (15.)$$

za transformacije prve klase Krashov je pokušao način obrazovanja transformacija pomoću izvesnog datog izraza od promenljivih uzetog kao prvi obrazac transformacije - dakle,

$$x_1 = X(x, y, z, p, q)$$

smatra kao parcijalnu jednačinu i integrali: ako dobije potpuni integral onda taj integral

$$\Phi(x, y, z, x_1, (z_1, z_2)) = 0$$

smatra kao osnovnu formulu transformacija pri čemu z_1, z_2 uzima kao y_1 . Izjedni osnovnu formulu transformacija Φ i x_1 - dobija sve ostale oznake. Ako je obrazac na x_1 linearna jednačina po p, q onda se način d

$$C_1 = f(C_2) = \alpha C_2 + \beta$$

i odavde kao iz osnovne formule transformacija dobijaju se obrasci za p_1, q_1 jer već C_1 predstavlja y_1 a C_2 je z_1 . Najčešće je dovoljno uzeti $\alpha=0$. U narednoj glavi prikazaćemo ovaj slučaj.

2) Integracija parcijalnih jednačina pomoću transformacija dodira.

Parcijalna jednačina prvog reda

$$F(x, y, z, p, q) = 0. \tag{16.}$$

pomoću transformacija dodira

$$x_1 = X(x, y, z, p, q) \quad y_1 = Y(x, y, z, p, q) \quad z_1 = Z(x, y, z, p, q) \quad p_1 = P(x, y, z, p, q) \quad q_1 = Q(x, y, z, p, q) \tag{17.}$$

pretvara se u jednačinu u novim promenljivim,

$$L(x_1, y_1, z_1, p_1, q_1) = 0 \tag{17.}$$

Ako se integriše jednačina u novim promenljivim 17) dobija se njen integral

$$Z_1 = U(x_1, y_1, C_1, C_2) \tag{18.}$$

Is formule 18) tako dobijamo

$$p_1 = \frac{\partial U}{\partial x_1} \quad q_1 = \frac{\partial U}{\partial y_1} \tag{19.}$$

Iz formula 1), 18) i 19) možemo eliminisati $x_1, y_1, z_1, p_1, q_1, p, q$. Dakle, sedam veličina iz osam relacija tako tada dobijemo samo jednu relaciju - onda je ona integral polazne parcijalne jednačine 16).

Međutim, moguće je ovu eliminaciju izvesti i na drugi način. Ugledajmo poznate formule 4) i 8), dakle,

$$4) \quad \Phi(x, y, z, x_1, y_1, z_1) = 0 \quad \frac{\partial \Phi}{\partial x_1} + \frac{\partial \Phi}{\partial z_1} \cdot p_1 = 0 \quad \frac{\partial \Phi}{\partial y_1} + \frac{\partial \Phi}{\partial z_1} \cdot q_1 = 0 \tag{8.}$$

i u njima smenimo z_1, p_1, q_1 iz formula 18) i 19), tada iz tri jednačine 4) i 8) možemo eliminisati x_1, y_1 i dobiti integral polazne jednačine 16) u obliku

$$J(x, y, z, C_1, C_2) = 0. \tag{20.}$$

Može se desiti prilikom transformacije jednačine 16) pomoću transformacija 1) da se dobije funkcionalna jednačina u kojoj se javljaju samo nove promenljive x_1, y_1, z_1 bez parcijalnih izvoda p_1 i q_1 . Da bi smo došli do integrala jednačine 16 u tome slučaju pretpostavimo da je transformisana jednačina

$$z_1 = f(x_1, y_1) \quad (21.)$$

Ako diferenciramo jednačinu 21) dobijamo

$$dz_1 = \frac{\partial f}{\partial x_1} dx_1 + \frac{\partial f}{\partial y_1} dy_1 \quad (22.)$$

Odatle je, iskoristivši obrazac

$$dz_1 = p_1 dx_1 + q_1 dy_1$$

posle zamenimo u 22)

$$\left(\frac{\partial f}{\partial x_1} - p_1\right) dx_1 + \left(\frac{\partial f}{\partial y_1} - q_1\right) dy_1 = 0. \quad (23.)$$

Izraz na levoj strani može se poništiti pod ovim pretpostavkama

$$a.) dx_1 = 0, dy_1 = 0; \quad b.) y_1 = \varphi(x_1) \quad \frac{\partial f}{\partial x_1} - p_1 + \varphi'(x_1) \left(\frac{\partial f}{\partial y_1} - q_1\right) = 0; \quad c.) \frac{\partial f}{\partial x_1} - p_1 = 0, \frac{\partial f}{\partial y_1} - q_1 = 0$$

Prvi slučaj pod a) daje odmah $x_1 = C_1, y_1 = C_2$ (odakle se lako uviđa da će biti

$$x_1 = X(x, y, z, p, q) = C_1 \quad y_1 = Y(x, y, z, p, q) = C_2 \quad (24.)$$

a ove dve jednačine će dati

$$p_1 = \kappa_1(x, y, z, C_1, C_2) \quad q_1 = \kappa_2(x, y, z, C_1, C_2) \quad (25.)$$

što posle zamenimo u polarnu jednačinu 16) daje

$$F[x, y, z, \kappa_1(x, y, z, p, q), \kappa_2(x, y, z, p, q)] = 0. \quad (26.)$$

Ova jednačina svakako predstavlja potpuni integral jednačine 16).

Slučaj b) daje opšti, a slučaj c) singularni integral jednačine 16).

pri uslovima da se opšti integral 26 može napisati u obliku

$$z = V(x, y, C_1, C_2) \quad (27.)$$

i da su determinante

$$D = \begin{vmatrix} \frac{\partial V}{\partial C_1} & \frac{\partial V}{\partial C_2} \\ \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial x} & \frac{\partial^2 V}{\partial C_2 \partial x} \\ \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial y} & \frac{\partial^2 V}{\partial C_2 \partial y} \end{vmatrix} \neq 0 \quad D = \begin{vmatrix} \frac{\partial^2 V}{\partial C_1^2} & \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial C_2} \\ \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial C_2} & \frac{\partial^2 V}{\partial C_2^2} \end{vmatrix} \neq 0$$

različite od nule kako je iscrpnije navedeno u knjizi prof. N. Saltikova /1/ str. 68-72, /36/.

Kako smo već ranije napomenuli u poslednje vreme B. Rašajski bavio se je proučavanjem ovih funkcionalnih jednačina i ispitivao uslove pri kojima će se parcijalna jednačina izvesnim transformacijama svesti na funkcionalnu i obratno.

II G l a v a

U ovoj glavi posabavidiemo se primenom transformacija dodira na parcijalne jednačine prvog reda. Tu primena će biti u duhu onih izlagnja koja smo učitali u odeljku A) koji se odnosi na obične diferencijalne jednačine.

1.

Najpre se zadržimo na jednačini

$$x^2(xp + yq - z)^2 = y^2q \quad 6.108$$

koja navodi Kanke u svom registru pod br. 6208 a koja ustvari predstavlja jednu od jednačina koje se nalaze u knjizi G. Julia "Exercices d'Analyse" IV t. str. 174-176. U navedenoj knjizi pomenuta jednačina integraljena je na osnovu geometrijskih razmatranja, dok je kod Kanke-a primenjena Lagrange-Charpit-eva metoda i nađen je potpun integral

$$z = -\frac{A^2 x^2}{y} + A + Bx$$

Medjutim, ako se iz gornje jednačine uzme izraz

$$z - px - yq = x_1 \quad a)$$

kao prva formula transformacija dodira - onda se, integrirajući je kao linearnu parcijalnu jednačinu prvog reda, dobija po načinu Brackov-a objašnjenog u prošloj glavi

$$\frac{dx}{x} = \frac{dy}{y} = \frac{dz}{z - x_1} \quad b)$$

odakle dobijamo iz prve dve razmere

$$\frac{y}{x} = c_1 \quad c)$$

a iz prve i treće razmere

$$\frac{z - x_1}{x} = c_2 \quad d)$$

Uzimajući c_1 za y_1 i c_2 za z_1 pri čemu je dovoljno uzeti

$$c_2 = f(c_1) = \beta \quad e)$$

izamo iz d) obrnuto

$$z - x_1 = z_1 \cdot x$$

koji predstavlja osnovnu formulu transformacija. Lako dobijamo iz a), c) i f)

$$x_1 = z - px - yq \quad y_1 = \frac{y}{x} \quad z_1 = \beta + \frac{y}{x} \cdot q$$

Pošto su ove transformacije druge klase to ćemo uzeti

$$z = z_1 x + x_1 \quad y = y_1 x$$

kao osnovne formale pa imamo

$$S = z_1 x + x_1 - q y_1 x$$

odakle dobijamo

$$p_1 = - \frac{\int x_1}{\int z_1} = - \frac{1}{x} \quad q_1 = - \frac{\int y_1}{\int z_1} = q$$

Ova transformacija je navedena u knjizi prof. K. S. Itikova / / str.

572-573. Tako, najjedn, imamo transformaciju dedira

$$x_1 = z - p x - y q \quad y_1 = \frac{y}{x} \quad z_1 = p + \frac{y}{x} \cdot q \quad p_1 = -\frac{1}{x}, \quad q_1 = q \quad g.)$$

potom kojih gornja jednačina 6108 postaje prosta jednačina.

$$z \quad x_1^2 = y_1^2 \cdot q_1 \quad h.)$$

koja raskida promenljive. Integral ove jednačine je oblika

$$z_1 = - \frac{x_1^2}{y_1} + \mu(x_1)$$

pri čemu možemo za $\mu(x_1)$ uzeti linearnu funkciju tako da integral ima oblik

$$z_1 = - \frac{x_1^2}{y_1} + \alpha x_1 + \beta \quad j.)$$

Iz potpunog integrala j) i njegovih izvoda vraćajući se na stare

promenljive x, y, y' dobijamo tri jednačine

$$p + \frac{y}{x} q = \alpha (z - p x - y q) + \beta - \frac{(z - p x - y q)^2}{y} \cdot x$$
$$-\frac{1}{x} = \alpha - 2 \frac{z - p x - y q}{y} \cdot x \quad q = \frac{(z - p x - y q)^2}{y^2} \cdot x^2$$

iz kojih eliminacijom p i q dobijemo integral jednačine 6108

$$\frac{1}{4} \cdot \left(\frac{1}{x} + \alpha \right)^2 \cdot y + \beta x = z \quad k.)$$

koji se razlikuje od onog koji Kanke navodi, a koji se nalazi i kod G. Julia.

Pristupimo sad prema ranijem našem načinu - usvajajući opštiji poins- ni obrazac transformacija

$$x_1 = z - \frac{f(x)}{f'(x)} p - y q \quad l.)$$

odakle dobijamo kao i u gornjoj transformaciji potpuno analogo sve ostale obrasce - tako da imamo transformaciju

$$x_1 = z - \frac{f(x)}{f'(x)} p - y q, \quad y_1 = \frac{y}{f(x)}, \quad z_1 = \frac{1}{f'(x)} p + \frac{1}{f(x)} y \cdot q, \quad p_1 = -\frac{1}{f(x)}, \quad q_1 = q \quad m.)$$

Transformacije a) svode se na susednjačnje g) sa $f(x) = x$

Zadržimo istu razvalventu h)

$$x_1^2 = y_1^2 \cdot q_1 \quad h.)$$

i smanjujući u nju gornje transformacije a) dobićemo jednačinu oblik

$$\left[z - \frac{f(x)}{f'(x)} p - y q \right]^2 = \left[\frac{y}{f(x)} \right]^2 \cdot q \quad n.)$$

čiji integral dobijamo iz sistema

$$z_1 = - \frac{x_1^2}{y_1^2} + \alpha x_1 + \beta \quad p_1 = \alpha - 2 \frac{x_1}{y_1} \quad q_1 = \frac{x_1^2}{y_1}$$

vraćajući se na stare promenljive x, y, z, p, q . Izračeno, dakle, sistem $\frac{1}{\varphi(x)} p + \frac{1}{\varphi(x)} yq = \alpha \left(z - \frac{\varphi(x)}{\varphi'(x)} p - yq \right) + \beta - \frac{\left(z - \frac{\varphi(x)}{\varphi'(x)} p - yq \right)^2 \cdot \varphi(x)}{y}$

$$-\frac{1}{\varphi} = \alpha - 2 \frac{z - \frac{\varphi}{\varphi'} p - yq}{y} \cdot \varphi \quad q = \left(\frac{z - \frac{\varphi}{\varphi'} p - yq}{y} \right)^2$$

Iz ovog sistema se dobija

$$z = \frac{1}{\varphi} \left[\alpha + \frac{1}{\varphi(x)} \right]^2 + \beta \varphi(x)$$

koji se sa $\varphi(x) = \alpha$ svodi na predjašnji integral k).

2.

2.0 smatrajmo dalje parcijalnu jednačinu

$$F(x, y, z, p, q) = 0 \tag{1.}$$

koja se transformacijama dodira

$$x_1 = X(x, y, z, p, q) \quad y_1 = Y(x, y, z, p, q) \quad z_1 = Z(x, y, z, p, q) \tag{2.}$$

svodi na funkcionalnu jednačinu

$$Z_1 = f(x_1, y_1) \tag{3.}$$

Kao i kod običnih diferencijalnih jednačina u glavi V prvoga dela

a) ovoga rada - zadržimo se na pitanju singularnog integrala parcijalne jednačine 1). Neka je potpuni integral jednačine 1) dat u obliku

$$z = V(x, y, z, C_1, C_2) \tag{4.}$$

Izračeno poznato je načine

$$z = V(x, y, z, C_1, C_2) \quad \frac{\partial V}{\partial C_1} = 0 \quad \frac{\partial V}{\partial C_2} = 0 \tag{5.}$$

koje određuju singularni integral uz uslove

$$\begin{vmatrix} \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial C_1} & \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial C_2} \\ \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial C_2} & \frac{\partial^2 V}{\partial C_2 \partial C_2} \end{vmatrix} \neq 0 \quad \begin{vmatrix} \frac{\partial^2 V}{\partial C_1^2} & \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial C_2} \\ \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial C_2} & \frac{\partial^2 V}{\partial C_2^2} \end{vmatrix} \neq 0$$

što smo naveli u prvoj glavi ovog drugog odeljka.

Kao što je poznato, singularni integral jednačine 1) dobija se isto tako i iz sistema

$$F(x, y, z, p, q) = 0 \quad \frac{\partial F}{\partial p} = 0 \quad \frac{\partial F}{\partial q} = 0 \tag{6.}$$

a sistem 5) služi za proveravanje da li je u pitanju saista singularni integral pri čemu se koriste determinante matrice navedene.

Idući za idejama koje smo u odeljku za obične diferencijalne jednačine izložili u V glavi - u slučaju parcijalnih jednačina možemo smatrati da jednačine

$$F(x, y, z, p, q) = 0 \quad \frac{\partial F}{\partial p} = 0 \tag{7.}$$

ili isto tako

$$F(x, y, z, p, q) = 0 \quad \frac{\partial F}{\partial q} = 0 \tag{8.}$$

čine sistem parcijalnih jednačina. Dakle, jedna od jednačina iz siste-

na 7) i 8) predstavlja ustvari parcijalnu jednačinu koja ima singularni integral a druga je ustvari njen izvod po p ili q . Da bi proverili da li jednačina ima singularne integrale, potrebno je da nađemo njen opšti integral, a to je moguće za najveći broj ovih parcijalnih jednačina koje se transformacijama dodira svode na funkcionalni tip. Zbog toga, ako smo na jednu od jednačina sigurni da se može svesti na funkcionalni tip pomoću transformacija dodira i na osnovu toga ispitamo da li ima singularnog integrala, kao i to da je druga jednačina njen izvod po jednom od parcijalnih izvoda - onda možemo primeniti ovu metodu kojom se dobija algebarskim putem integrali takvog sistema.

Da bi ovo prikazali uzimao sistem

$$z - px - qy \ln y = (p^2 - yq)^2 + yq \quad 4p(p^2 - yq) + x = 0 \quad a.)$$

Iz prve jednačine sistema uzimajući

$$x_1 = p^2 - yq \quad b.)$$

odakle je po metodi Kraskov-a

$$\frac{dx}{2p} = \frac{dy}{y} = \frac{dz}{2p^2 - yq} = -\frac{dp}{0} = -\frac{dq}{-q}$$

Što daje iz druge i poslednje

$$yq = y_1 \quad c.)$$

tako da jednačine b) i c) rešene po p i q daju totalni diferencijal od

$$dz = \sqrt{x_1 + y_1} dx + \frac{y_1}{y} dy$$

odakle se dobija

$$Z = \sqrt{x_1 + y_1} x + y_1 \ln y + Z_1$$

tako kao transformacije

$$x_1 = p^2 - yq \quad y_1 = yq \quad Z_1 = z - px - qy \ln y$$

koje prvu jednačinu svode na funkcionalni tip

$$Z_1 = x_1^2 + y_1$$

Prema ovome opšti integral gornje jednačine biće

$$Z = \sqrt{C_1 + C_2} x + C_2 (\ln y + 1) + C_1^2$$

Proverimo na osnovu opšteg integrala da li gornja jednačina ima singularnog integrala. Izračunavajući determinantu

$$D = \begin{vmatrix} \frac{\partial^2 V}{\partial C_1^2} & \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial C_2} \\ \frac{\partial^2 V}{\partial C_1 \partial C_2} & \frac{\partial^2 V}{\partial C_2^2} \end{vmatrix} = \frac{1}{2y} \cdot \frac{1}{\sqrt{C_1 + C_2}}$$

kao i determinantu

$$D \equiv \begin{vmatrix} \frac{\partial V}{\partial c_1} & \frac{\partial V}{\partial c_2} \\ \frac{\partial V}{\partial c_1} & \frac{\partial V}{\partial c_2} \end{vmatrix} = -\frac{1}{\sqrt{(c_1+c_2)^3}} \cdot x^2 - \frac{1}{2\sqrt{(c_1+c_2)^3}} \cdot x, \quad x \neq 0$$

vidjamo da pošto su ove determinante različite od nule da ova jednačina ima singularnog integrala.

Lako je uvideti da je druga jednačina gornjeg sistema njen izvod po y . Tia ovana jednačina dobijamo i treću koju je ustvari izvod prve jednačine po x pa ćemo imati sistem dvakle ali jednačini p, q dobijamo

$$Z = -\frac{1}{4} \frac{x^2}{\ln y + 1} - \frac{1}{4} (\ln y + 1)^2$$

što predstavlja integral sistema a).

U knjizi prof. N. Saitikov-a /1/ str. 561 navedeni su slučajevi sistema dve jednačine oblika

$$u = f(w) \quad v = \phi(w)$$

gde su u, v, w funkcije x, y, z, p, q koje se nalaze u involuciji. Međutim, u slučaju gornjeg sistema imamo drugi postupak.

Napomenimo činjenicu koja može imati izvanrednu primenu u eventualnom proučavanju u pravcu dosadašnjih istraživanja. Kako su p, q određeni algebarski iz obe izvodne jednačine - to s druge strane ako se uzme totalni diferencijal

$$dz = p dx + q dy$$

imaemo na naš slučaj

$$dz = -\frac{1}{2} \frac{x}{\ln y + 1} dx + \frac{1}{2} \left[\frac{x^2}{(\ln y + 1)^2} - (\ln y + 1) \right] dy$$

što prema rezultatu, koji smo ranije dobili, daje

$$Z = -\frac{1}{4} \frac{x^2}{\ln y + 1} - \frac{1}{4} (\ln y + 1)^2$$

Znači totalni diferencijal - dobili smo algebarskim putem. Istina je da u ovom slučaju to ne bi bilo teško i u običajenim načinom - ali ovo navodimo samo kao primer korišćenja jednog drugog postupka.

Prikažimo još jedan slučaj. Uzmimo sistem jednačine

$$Z - px - yq \ln y - \frac{x^2}{2} = \frac{p+x}{yq} \quad \ln y = \frac{p+x}{(yq)^2} \quad a)$$

Lako se uvidja da je druga jednačina izvod gornje jednačine po y ako dodamo ovom sistemu izvod gornje jednačine po p imamo prostu jednačinu

$$yq = -\frac{1}{x} \quad b)$$

Rešavanjem druge jednačine a) i jednačine b) po p, q imamo

$$p = \frac{1}{x^2} \ln y - x \qquad q = -\frac{1}{xy}$$

Zamenimo izraze za p i q u prvu jednačinu sistema a) pod pretpostavkom da ova jednačina ima singularnog integrala i dobijamo

$$Z = -\frac{1}{x} \ln y - \frac{x^2}{2}$$

što predstavlja integral sistema a). Da prva jednačina sistema a) ima singularnog integrala možemo se uveriti lako jer ako se stavi

$$x_1 = p + x \qquad y_1 = yq$$

vidi se odmah da su ovi izrazi u involuciji i onda je

$$p = x_1 - x \qquad q = \frac{y_1}{y}$$

usled čega totalni diferencijal

$$dZ = p dx + q dy$$

daje osnovnu formulu transformacija dodira

$$Z = x_1 x - \frac{x^2}{2} + y_1 \ln y + Z_1$$

odakle imamo definitivno transformacije

$$x_1 = p + x \qquad y_1 = yq \qquad Z_1 = Z - px - qy \ln y - \frac{x^2}{2}$$

pa se onda prva jednačina sistema a) svodi na funkcionalnu jednačinu oblika

$$Z_1 = \frac{x_1}{y_1}$$

čiji se opšti integral dobija stavljajući

$$x_1 = C_1 \qquad y_1 = C_2$$

i izračunavajući

$$p = C_1 - x \qquad q = \frac{C_2}{y}$$

pa nato potpuni integral gornje jednačine ima oblik

$$Z = C_1 x + C_2 \ln y + \frac{x^2}{2} + \frac{C_1}{C_2}$$

Posmatte determinante

$$D = \begin{vmatrix} 1 & 0 \\ 0 & \frac{1}{y} \end{vmatrix} = \frac{1}{y} \neq 0$$

$$D = \begin{vmatrix} 0 & -\frac{1}{C_2} \\ -\frac{1}{C_2} & \frac{C_1}{C_2} \end{vmatrix} = -\frac{1}{C_2} \neq 0$$

su različite od nule - prema tome jednačina ima singularni integral i izvedeni postupak izračunavanja daje ispravno rešenje gornjeg sistema jednačina a).

Ista primedba o totalnom diferencijalu možemo učiniti i ovde kada u pitanju slučaj sistema jednostavnog koji nije od posebnog interesa. Na ova dva slučaja prikazali smo kako je moguće iskoristiti osobine singularnih integrala parcijalnih jednačina za dobijanje integrala sistema jednačina, pri čemu su bile korišćene funkcionalne jednačine

na koje možemo uvek naći opšti integral preko koga, kao što je poznato, se vrši proveravanje da li parcijalna jednačina ima singularnog integrala ili ne. U principu moguće je uvek priseliti pokazanu metodu ako smo sigurni da jedna od jednačina ima singularni integral a druga je njen izvod po jednoj od promenljivih p ili q . Naizgled, to se može smatrati kao relativno mali broj jednačina, a za ostale je najsigurnije proveravanje preko funkcionalnih jednačina odnosno transformacija kodirna. Naravno da je ovo moguće ako se poznatim transformacijama jednačine transformišu u funkcionalne, da bi preko opšteg integrala, koji je tada lako naći, bilo moguće rešiti ovo pitanje. Ako to nije slučaj, onda je teško proveriti da li jednačina ima zaista singularnog integrala ili ne. Naizgled, kako je veliki broj jednačina funkcionalnog tipa i kako izmao velik broj transformacija koje se u datom slučaju mogu formirati, to će svakako biti i snatan broj jednačina na koje je moguće priseliti goraju pokazanu metodu.

L I T E R A T U R A

- 1) N. SALTICOV : "Metode integraljenja parcijalnih jednačina prvog reda s jednom nepoznatom funkcijom" S. A. N. 1947-Beograd.
- 2) V. P. ERMANOV : "Univerzitetskiya izvestiya" Kijev 1887, 1889.
- 3) N. SALTICOV : "Etude sur l'application des transformations de contact à l'integration d'équations différentielles" Publications mathématiques de Belgrade t. V. 1936.
 "Teorija tangencijalnih transformacija" S. A. N.
 "Glas" CLXXV 1937 Beograd.
 "Linearne tangencijalne transformacije"
 "Glas" S. A. N. CLXXXV 1941 Beograd.
- 4) .Mitrinović : "O integraciji jedne važne diferencijalne jednačine prvog reda" - "Glas" S. A. N. CLXXIII 1936 Beograd.
- 5) B. RIŠAJKI : "O transformacijama dolira" - "Vesnik" Društva matem. i fizič. N. R. S. V, 3-4, 1953 -Beograd.
 "Sur les transformations de contact" Bulletin de la classe des sciences - Académie royale de Belgique 1954, 5 série t. XL.
- 6) Dj. KARAPANĐIĆ : "Conditions d'intégralité de l'équation de Riccati" Académie royale de Belgique 1941 t. XXVI 5 série.
 "Prilog priseni tangencijalnih transformacija na integraciju običnih diferencijalnih jednačina"
 "Godišnjak" Poljoprivr. Šumar. fakulteta 1948.
 "Naučna knjiga - Beograd.
 "Primerba o singularnim integralima diferencijalnih jednačina" "Vesnik" Društva matem. i fizič. N. R. S. III 1-2. 1951.
- 7) S. Lie : "Theorie der Berührungstransformationen" Bd I Leipzig 1896
 "Gesammelte Abhandlungen" Bd II Leipzig-Oslo 1937.

- 8) LIEBMAN: "Lehrbuch der Differentialgleichungen" 1901 Leipzig, Verlag von Veit.
- 9) A. MATER: "Berichte über die Verhandlungen - Gesellschaft der Wissenschaften zu Leipzig 1890 - S. Hirzel Mathematische Annalen Bg. VIII.
- 10) G. DARBOUX : "Sur les solutions singulières des équations aux dérivées partielles du première ordre" - Mémoires présentées par divers savants étrangers à l'Académie t. XXVII No2, 1883 Paris.
- 11) Gourçat: "Leçons sur l'intégration des équations aux dérivées partielles du premier ordre" II éd. 1921 J. Hermann - Paris.
- 12) E. Cartan : "Sur les groupes de transformations de contact et la cinématique nouvelle" - Soc. Math. t. 40. C.R. des séances.
- 13) Lainé : "Sur les transformations de contact" - Nouvelle Annale des Mathém. 1923, V. série, t II.
- 14) G. Hocheissel : "Gewöhnliche Differentialgleichungen" 1938 Sammlung Göschen Bd 920.
- 15) G. CERF : "Transformations de contact et problème de Pfaff" Mémorial des sciences mathématiques XXVII. Paris - Gauthier Villars et Cie 1929.
- 16) JACOBI : "Gesammelte Werke Bd. IV, V.
- 17) KURENSKI : "Diferencijalne uravnenja" Leningrad 1933.
- 18) STEKLOV : "Osnovi teorij integriranja običajevih diferencijalnih uravnenja" Moskva 1927 Leningrad.
- 19) T. PEJOVIĆ : "Novi slučajevi integrabilnosti jedne važne diferencijalne jednačine prvog reda" teza 1923 - Beograd.
- D. MITRINOVIĆ : "Istraživanja o jednoj važnoj diferencijalnoj jednačini prvog reda" teza 1915 - Beograd.

H. HALPHEN : "Sur les invariants différentielles" (thèse de doctorat),
1878 (Oeuvres de Halphen).

"Sur les invariants de courbes gauches" 1888.
(Oeuvres de Halphen).

22) **T. PEJOVIĆ** : "O invarijantama Riccati-ove jednačine"

"Glas" Srp.kralj. Akad. UKI, Beograd 1924.

"Contribution à l'étude de l'équation de Riccati"

Société math. de France C.R. de séances 1925, Paris
Gauthier Villars et Cie.

"Sur les semi-invariants des équations différentielles
linéaires" Bulletin de la société math. de France t.53
1925 Paris.

23) **H. ABEL** : "Oeuvres complètes t. II.

24) **MUGSEV** : "Matematičeskii sbornik" Moskva 1893.

25) **DJ. KARAPANĐIĆ** : "Bina prisena singularnih integrala običnih diferencijalnih jednačina" - "Vesnik" Društva matem. i fizik.
N.S.S. II, 1-2, 1950 - Beograd.

26) **de la VALLEE POUSSIN** : "Cours d'analyse infinitésimale" t. II 3^{ed.}
1949 Louvain - Paris Gauthier Villars.

27) **Mangoldt-Knopp** : "Einführung in die höhere Mathematik" II Bd. 1948, 9
aufl. S. Hirzel Stuttgart.

28) **N. SALTIKOV** : "Prisena tačgoscijalnih transformacija za integralenje
parcijalnih jednačina" Srp.kralj. Akad.
"Glas" UKI 1936 Beograd.

29) **Th. de Dondère** : Rendiconti del R. Accademia dei Lincei 1908, 1911.

30) **N. SALTIKOV** : "Ispitivanje singularnih integrala diferencijalnih jednačina" "Glas" Srp.kralj. Akad. - Beograd, 1941.

